C/2025/3753

17.9.2025

P9_TA(2024)0327

Opatření včasného zásahu, podmínky zahájení řešení krize a financování opatření k řešení krize (BRRD3)

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 24. dubna 2024 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o opatření včasného zásahu, podmínky zahájení řešení krize a financování opatření k řešení krize (COM(2023)0227 – C9-0135/2023 – 2023/0112(COD))

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(C/2025/3753)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (COM(2023)0227),

— s ohledem na čl. 294 odst. 2 a článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu se kterými Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C9-0135/2023),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ze dne 5. července 2023 ([1]),

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 13. července 2023 ([2]),

— s ohledem na článek 59 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru (A9-0153/2024),

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, jestliže svůj návrh nahradí jiným textem, podstatně jej změní nebo má v úmyslu jej podstatně změnit;

3. pověřuje svou předsedkyni, aby předala postoj Parlamentu Radě a Komisi, jakož i vnitrostátním parlamentům.

([1]) Úř. věst. C 307, 31.8.2023, s. 19.
([2]) Úř. věst. C 349, 29.9.2023, s. 161.

P9_TC1-COD(2023)0112

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 24. dubna 2024 k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/…, kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o opatření včasného zásahu, podmínky zahájení řešení krize a financování opatření k řešení krize (*)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po předložení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rámec Unie pro řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků (dále jen „instituce“) byl zřízen po globální finanční krizi v letech 2008–2009 a na základě dokumentu Klíčové atributy účinných režimů řešení problémů pro finanční instituce ([3]) Rady pro finanční stabilitu schváleného na mezinárodní úrovni. Rámec Unie pro řešení krize se skládá ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ([4]) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ([5]).Oba akty se vztahují na instituce usazené v Unii a na všechny ostatní subjekty, které spadají do oblasti působnosti uvedené směrnice nebo uvedeného nařízení (dále jen „subjekty“). Cílem rámce Unie pro řešení krize je řádným způsobem řešit selhání institucí a subjektů tím, že se zachovají zásadní funkce institucí a subjektů, zabrání se ohrožení finanční stability a zároveň se ochrání vkladatelé a veřejné finanční prostředky. Rámec Unie pro řešení krize má dále za cíl podpořit rozvoj vnitřního trhu v bankovnictví vytvořením harmonizovaného režimu pro koordinované řešení přeshraničních krizí a tím, že se zamezí problémům v oblasti narušení hospodářské soutěže a rizikům nerovného zacházení.

(2) Od zavedení rámce pro řešení krize v Unii, který je v současné době uplatňován, již uplynulo několik let a bylo zjištěno, že některých jeho cílů nebylo dosaženo tak, jak bylo zamýšleno. Přestože instituce a subjekty při zajišťování své způsobilosti k řešení krize učinily velký pokrok a vynaložily za tímto účelem značné zdroje, zejména na budování kapacit pro absorpci ztrát a rekapitalizaci a naplňování mechanismů financování k řešení krizí, rámec Unie pro řešení krize se využívá jen zřídka. Selhání některých menších a středních institucí a subjektů se místo toho většinou řeší neharmonizovanými vnitrostátními opatřeními. Místo ***záchranných sítí financovaných odvětvím, včetně*** mechanismů financování k řešení krizí***,*** se ***bohužel stále*** využívají peníze daňových poplatníků. Tato situace je zjevně zapříčiněna nedostatečnou motivací. Tato nedostatečná motivace je dána vzájemným působením rámce Unie pro řešení krize s vnitrostátními pravidly, kdy široký prostor pro uvážení při posuzování veřejného zájmu není vždy uplatňován způsobem, který by byl v souladu s cíli rámce Unie pro řešení krize. Rámec Unie pro řešení krize byl využíván jen zřídka také kvůli riziku, že vkladatelé institucí financovaných z vkladů ponesou ztráty, aby se

(*) Změny v celém textu vyplývají z přijetí pozměňovacího návrhu 1. Nový nebo pozměněný text je zvýrazněn tučnou kurzívou; vypuštění je označeno symbolem ▌.

([1]) Úř. věst. C,, s..

([2]) Úř. věst. C,, s..

([3]) Rada pro finanční stabilitu, Klíčové atributy účinných režimů řešení problémů pro finanční instituce, 15. října 2014.

([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

zajistilo, že tyto instituce budou mít v případě řešení krize přístup k vnějšímu financování, zejména při neexistenci jiných závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů. Skutečnost, že mimo režim řešení krize platí méně přísná pravidla pro přístup k financování než při řešení krize, odrazuje od uplatňování rámce Unie pro řešení krize ve prospěch jiných řešení, při kterých se často využívají peníze daňových poplatníků namísto vlastních zdrojů instituce a subjektu nebo záchranných sítí financovaných odvětvím. Z této situace však pramení rizika roztříštěnosti, rizika neoptimálních výsledků při řízení selhání institucí a subjektů, zejména v případě menších a středních institucí a subjektů, a náklady příležitosti z nevyužitých finančních zdrojů. Je proto nezbytné zajistit účinnější a soudržnější uplatňování rámce Unie pro řešení krize a zajistit, aby jej bylo možné použít ***tehdy***, ***pokud*** je to ve veřejném zájmu, a to i v případě určitých menších a středních institucí .

(2a) Cílem revize směrnice 2014/59/EU je lépe chránit peníze daňových poplatníků a zavést nové systémové mechanismy pro instituce a subjekty, na něž se nevztahuje stávající rámec pro řešení krizí. Rámec je navržen tak, aby omezil hospodářskou zátěž společnosti snížením celkových nákladů spojených se selháním bank. Využívání peněz daňových poplatníků by mělo být zavedením revidovaného rámce výrazně omezeno, aby se zajistilo častější a účinnější využívání mechanismu financování k řešení krizí.

(3) Intenzita a úroveň podrobnosti potřebné činnosti v oblasti plánování řešení krize s ohledem na dceřiné podniky, které nebyly označeny za subjekty řešící krizi, se liší v závislosti na velikosti a rizikovém profilu dotčených institucí a subjektů, přítomnosti zásadních funkcí a strategii řešení krize na úrovni skupiny. Orgány příslušné k řešení krize by proto měly být schopny tyto faktory při určování opatření, která mají být ve vztahu k těmto dceřiným podnikům přijata, zohlednit a v příslušných případech použít zjednodušený přístup.

(3a) Jedním z klíčových cílů této pozměňující směrnice je zavést aktualizovaný přístup, který orgánům umožní účinně řešit potenciální selhání některých bank nebo skupiny bank. Tento přístup by měl podporovat transparentnost a předvídatelnost a zároveň minimalizovat nepříznivé hospodářské důsledky. Tento přístup je v souladu s obecnou zásadou rekapitalizace z vnitřních zdrojů stanovenou ve směrnici 2014/59/EU a zároveň zachovává praktickou proveditelnost řešení selhání středně velkých bank.

(4) Instituce nebo subjekt, které jsou likvidovány podle vnitrostátního práva na základě zjištění, že jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, a závěru orgánu příslušného k řešení krize, že řešení jejich krize není ve veřejném zájmu, nakonec budou muset opustit trh. Plán opatření, která mají být přijata v případě selhání, proto není zapotřebí, a to bez ohledu na to, zda příslušný orgán dotčené instituci nebo subjektu již odebral povolení, či nikoli. Totéž platí pro zbytkovou část instituce v režimu řešení krize po převodu aktiv, práv a závazků v rámci strategie převodu. Je proto vhodné upřesnit, že v těchto situacích se přijetí plánů řešení krize nevyžaduje.

(5) Orgány příslušné k řešení krize mohou v současné době zakázat určitá rozdělení výnosů, pokud instituce nebo subjekt nesplňují požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, je-li posuzován společně s minimálním požadavkem na kapitál a způsobilé závazky (dále jen „MREL“). V některých situacích lze však od instituce nebo subjektu vyžadovat, aby splňovaly MREL na jiném základě, než na jakém jsou povinny splňovat požadavek kombinovaných kapitálových rezerv. Tato situace vyvolává nejistotu, pokud jde o podmínky pro výkon pravomocí orgánů příslušných k řešení krize týkajících se zákazu rozdělení výnosů a pro výpočet nejvyšší rozdělitelné částky související s MREL. Proto by mělo být stanoveno, že v těchto případech by orgány příslušné k řešení krize měly vykonávat pravomoc zakázat určitá rozdělení výnosů na základě odhadu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv vyplývajícího z nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/1118 ([6]). V zájmu zajištění transparentnosti a právní jistoty by měly orgány příslušné k řešení krize sdělit odhadovaný požadavek kombinovaných kapitálových rezerv instituci nebo subjektu, které by pak měly tento odhadovaný požadavek kombinovaných kapitálových rezerv zveřejnit.

([6]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/1118 ze dne 26. března 2021, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující metodiku, jíž mají používat orgány příslušné k řešení krize k odhadu požadavku uvedeného v článku 104a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv pro subjekty řešící krizi na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi v případech, kdy se na skupinu řešící krizi tyto požadavky podle uvedené směrnice nevztahují (Úř. věst. L 241, 8.7.2021, s. 1).

(6) Opatření včasného zásahu byla zavedena z toho důvodu, aby příslušné orgány mohly zmírnit zhoršenou finanční a hospodářskou situaci instituce nebo subjektu a v co největší míře snížit riziko a dopad případného řešení krize. Vzhledem k tomu, že panuje nejistota ohledně podmínek uplatnění těchto opatření včasného zásahu, a vzhledem k jejich částečnému překrývání s opatřeními v oblasti dohledu jsou však opatření včasného zásahu využívána jen zřídka. Podmínky pro uplatnění těchto opatření včasného zásahu by proto měly být zjednodušeny a upřesněny. Aby se rozptýlily nejasnosti ohledně podmínek a okamžiku odvolání vedoucího orgánu a jmenování dočasných správců, měla by být tato opatření výslovně označena jako opatření včasného zásahu a jejich uplatnění by mělo podléhat stejným podmínkám. Příslušné orgány by zároveň měly mít povinnost zvolit vhodná opatření k řešení konkrétní situace v souladu se zásadou proporcionality. Aby mohly příslušné orgány zohlednit rizika poškození dobré pověsti nebo rizika spojená s praním peněz či informačními a komunikačními technologiemi, měly by posuzovat podmínky pro uplatnění opatření včasného zásahu nejen na základě kvantitativních ukazatelů, jako jsou požadavky na kapitál nebo likviditu, míra cizího financování, nesplácené úvěry nebo koncentrace expozic, ale také na základě kvalitativních ukazatelů.

(7) V zájmu zvýšení právní jistoty by měla být odstraněna opatření včasného zásahu stanovená ve směrnici 2014/59/EU, která se překrývají s již existujícími pravomocemi podle obezřetnostního rámce stanoveného ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ([7]) a ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034 ([8]). Kromě toho je nezbytné zajistit, aby se orgány příslušné k řešení krize mohly připravit na případné řešení krize instituce nebo subjektu. Příslušný orgán by proto měl informovat orgány příslušné k řešení krize o zhoršení finanční situace instituce nebo subjektu s dostatečným předstihem a orgány příslušné k řešení krize by měly mít nezbytné pravomoci k provedení přípravných opatření. Aby mohly orgány příslušné k řešení krize co nejrychleji reagovat na zhoršenou situaci instituce nebo subjektu, nemělo by být předchozí uplatnění opatření včasného zásahu podmínkou pro to, aby mohl orgán příslušný k řešení krize přijmout opatření pro uvedení instituce nebo subjektu na trh nebo aby si mohl vyžádat informace k aktualizaci plánu řešení krize a vypracování ocenění. K zajištění konzistentní, koordinované, účinné a včasné reakce na zhoršení finanční situace instituce nebo subjektu a k řádné přípravě na případné řešení krize je nezbytné, aby byla posílena součinnost a koordinace mezi příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení krize. Jakmile instituce nebo subjekt splní podmínky pro uplatnění opatření včasného zásahu, měly by příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize zintenzivnit výměnu informací, včetně předběžných informací, a společně sledovat finanční situaci instituce nebo subjektu.

(8) Je nezbytné zajistit včasné přijetí opatření a včasnou koordinaci mezi příslušným orgánem a orgánem příslušným k řešení krize v případech, kdy instituce nebo subjekt nadále vykonávají svou činnost, avšak existuje podstatné riziko jejich selhání. Příslušný orgán by proto měl takové riziko orgánu příslušnému k řešení krize co nejdříve oznámit. Toto oznámení by mělo obsahovat důvody posouzení provedeného příslušným orgánem a přehled alternativních opatření soukromého sektoru, opatření dohledu nebo opatření včasného zásahu, která mohou být v přiměřené lhůtě přijata k zabránění selhání instituce nebo subjektu. Tímto včasným oznámením by neměly být dotčeny postupy pro určení, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize. Předchozí oznámení příslušného orgánu orgánu příslušnému k řešení krize o tom, že existuje podstatné riziko, že je instituce nebo subjekt v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, by nemělo být podmínkou pro následné zjištění, že instituce nebo subjekt je skutečně v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné. Pokud se navíc v pozdější fázi dospěje k závěru, že je instituce nebo subjekt v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, a neexistují žádná alternativní řešení, která by tomuto selhání v přiměřené lhůtě zabránila, musí orgán příslušný k řešení krize rozhodnout o tom, zda přijme opatření k řešení krize. Včasné přijetí rozhodnutí o uplatnění opatření k řešení krize na instituci nebo subjekt může mít v takovém případě zásadní význam pro úspěšné provedení strategie řešení krize, zejména proto, že včasný zásah v instituci nebo subjektu může přispět k zajištění dostatečné úrovně schopnosti absorbovat ztráty a likvidity k provedení této strategie. Je proto vhodné zajistit, aby mohl orgán příslušný k řešení krize v úzké spolupráci s příslušným orgánem posoudit, co znamená přiměřená lhůta k provedení alternativních opatření, kterými se zabrání selhání instituce nebo subjektu. ***Při provádění tohoto posouzení by měla být rovněž zohledněna potřeba zachovat schopnost orgánu příslušného k řešení krize a dotčeného subjektu účinně provádět strategii řešení krize, je-li to v konečném důsledku zapotřebí, ale neměla by bránit přijetí alternativních opatření. Zejména***

([7]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

([8]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostním dohledu nad investičními podniky a o změně směrnic 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU a 2014/65/EU (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 64).

předpokládaný časový rámec pro alternativní opatření by měl být takový, aby neohrožoval účinnost případného provádění strategie řešení krize. Aby byl zajištěn včasný výsledek a aby se mohl orgán příslušný k řešení krize řádně připravit na případné řešení krize instituce nebo subjektu, měly by se orgán příslušný k řešení krize a příslušný orgán pravidelně scházet, přičemž o četnosti těchto schůzek by měl s ohledem na okolnosti daného případu rozhodnout orgán příslušný k řešení krize.

(9) Rámec pro řešení krize by se měl vztahovat na potenciálně každou instituci nebo subjekt bez ohledu na jejich velikost a model podnikání v případech, kdy nástroje dostupné podle vnitrostátního práva nejsou dostatečné pro zvládnutí jejich selhání. Aby bylo tohoto výsledku dosaženo, měla by být upřesněna kritéria pro uplatnění posouzení veřejného zájmu na instituci nebo subjekt v selhání. ***V tomto ohledu*** je nezbytné vyjasnit, že v závislosti na konkrétních okolnostech lze určité funkce instituce nebo subjektu považovat za zásadní, i když by jejich přerušení mělo dopad na finanční stabilitu nebo kritické služby ▌na regionální úrovni, ***zejména pokud je nahraditelnost zásadních funkcí určována relevantním zeměpisným trhem***.

(9a) S cílem zajistit, aby se hodnocení dopadu na regionální úrovni mohlo zakládat na údajích, které jsou v rámci Unie dostupné jednotným způsobem, by regionální úroveň měla být chápána jako úroveň 1 nebo 2 územních jednotek společné klasifikace územních statistických jednotek (úroveň NUTS 1 nebo 2) ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ([9]).

(10) Posouzení, zda je řešení krize instituce nebo subjektu ve veřejném zájmu, by mělo zohledňovat skutečnost, že vkladatelé jsou lépe chráněni, pokud jsou finanční prostředky systému pojištění vkladů využívány efektivněji a jsou minimalizovány ztráty těchto prostředků. Při posuzování veřejného zájmu by se proto mělo mít za to, že účelu řešení krize spočívajícího v ochraně vkladatelů bude lépe dosaženo při řešení krize, pokud by volba úpadku byla pro systém pojištění vkladů nákladnější.

(10a) Pokud vnitrostátní rámce pro platební neschopnost a řešení krize ve stejné míře účinně dosahují cílů rámce, měla by být upřednostněna možnost, která minimalizuje riziko pro daňové poplatníky a hospodářství. Tento přístup zajišťuje obezřetný a odpovědný postup, který je v souladu s obecným cílem chránit jak zájmy daňových poplatníků, tak širší hospodářskou stabilitu.

(11) Posouzení, zda je řešení krize instituce nebo subjektu ve veřejném zájmu, by mělo v co největší míře zohledňovat také rozdíl mezi financováním poskytovaným prostřednictvím záchranných sítí financovaných odvětvím (mechanismy financování k řešení krizí nebo systémy pojištění vkladů) na jedné straně a financováním poskytovaným členskými státy z peněz daňových poplatníků na straně druhé. Financování poskytované členskými státy s sebou nese vyšší riziko morálního hazardu a nižší motivaci k tržní disciplíně. Orgány příslušné k řešení krize by měly proto při posuzování cíle spočívajícího v minimalizaci spoléhání se na mimořádnou veřejnou finanční podporu považovat financování prostřednictvím mechanismů financování k řešení krizí nebo systému pojištění vkladů za vhodnější ***a*** financování prostřednictvím stejného objemu zdrojů z rozpočtu členských států ***by proto mělo být zváženo pouze ve výjimečných případech***.

(11a) Mimořádná finanční podpora financovaná z prostředků daňových poplatníků by měla být institucím a subjektům poskytnuta, pokud vůbec, pouze za účelem nápravy závažného narušení hospodářství mimořádné a systémové povahy, neboť to představuje významnou zátěž pro veřejné finance a narušuje to rovné podmínky na vnitřním trhu.

(12) Aby bylo zajištěno, že účelu řešení krize bude dosaženo co nejúčinnějším způsobem, měl by být výsledek posouzení veřejného zájmu nepříznivý pouze v případě, že by likvidace instituce nebo subjektu v selhání v běžném úpadkovém řízení dosáhla účelu řešení krize účinněji, a nikoli pouze ve stejné míře jako řešení krize.

([9]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ze dne 26. května 2003 o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS) (Úř. věst. L 154, 21.6.2003, s. 1).

(12a) Při rozhodování mezi řešením krize a likvidací by měla být upřednostněna možnost s nižšími celkovými náklady. Toto posouzení by mělo zohlednit různé náklady, včetně nákladů souvisejících s výplatami systému pojištění vkladů, např. dobu potřebnou pro vymáhání majetku a ztrátu příjmů během tohoto procesu. V případech, kdy možnosti řešení krize i likvidace vykazují podobný nákladový profil, by měla být upřednostněna možnost, která s sebou nese méně souvisejících rizik pro hospodářství, včetně veřejných financí a dopadu na stabilitu hospodářství.

(13) Pokud není u instituce nebo subjektu v selhání zahájeno řešení krize, měla by být provedena jejich likvidace v souladu s postupy, které jsou k dispozici podle vnitrostátního práva. Tyto postupy se mohou v jednotlivých členských státech značně lišit. I když je při využívání stávajících vnitrostátních postupů vhodné umožnit dostatečnou flexibilitu, některé aspekty by měly být vyjasněny, aby se zajistilo, že dotčené instituce nebo subjekty opustí trh.

(14) Mělo by být zajištěno, aby příslušný vnitrostátní správní nebo soudní orgán urychleně zahájil postup podle vnitrostátního práva, pokud se má za to, že instituce nebo subjekt jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, a není u nich zahájeno řešení krize. Pokud vnitrostátní právo umožňuje dobrovolnou likvidaci instituce nebo subjektu na základě rozhodnutí akcionářů, měla by tato možnost zůstat zachována. Mělo by však být zajištěno, aby v případě, že akcionáři rychle nezasáhnou, přijal opatření příslušný vnitrostátní správní nebo soudní orgán.

(15) Mělo by být rovněž stanoveno, že konečným výsledkem těchto postupů je odchod instituce nebo subjektu v selhání z trhu nebo ukončení jejich bankovních činností. V závislosti na vnitrostátním právu lze tohoto cíle dosáhnout různými způsoby, mezi něž může patřit prodej instituce nebo subjektu nebo jejich částí, prodej konkrétních aktiv nebo závazků, postupná likvidace nebo ukončení bankovních činností, včetně platebního styku a přijímání vkladů, s cílem postupně prodat aktiva instituce nebo subjektu, aby byli postižení věřitelé vyplaceni. Aby se však zvýšila předvídatelnost zmíněných postupů, mělo by být tohoto výsledku dosaženo v přiměřené lhůtě.

(16) Příslušné orgány by měly být oprávněny odebrat instituci nebo subjektu povolení pouze na základě skutečnosti, že instituce nebo subjekt jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné a není u nich zahájeno řešení krize. Příslušné orgány by měly mít možnost odebrat povolení, aby podpořily cíl likvidace instituce nebo subjektu v souladu s vnitrostátním právem, zejména v případech, kdy nelze zahájit dostupné postupy podle vnitrostátního práva v okamžiku, kdy je zjištěno, že instituce nebo subjekt jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, včetně případů, kdy instituce nebo subjekt ještě nejsou v rozvahové platební neschopnosti. Aby bylo dále zajištěno, že cíle likvidace instituce nebo subjektu může být dosaženo, měly by členské státy zajistit, aby mezi možné podmínky pro zahájení alespoň jednoho z postupů, které jsou k dispozici podle vnitrostátního práva a které se vztahují na instituce nebo subjekty, které jsou v selhání nebo jejichž selhání je pravděpodobné, ale není u nich zahájeno řešení krize, bylo zahrnuto také odebrání povolení příslušným orgánem.

(17) S ohledem na zkušenosti získané při provádění směrnice 2014/59/EU, nařízení (EU) č. 806/2014 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ([10]) je nezbytné dále upřesnit podmínky, za nichž lze výjimečně přijmout opatření preventivní či předběžné povahy, která lze považovat za mimořádnou veřejnou finanční podporu. Aby se minimalizovalo narušení hospodářské soutěže zapříčiněné rozdílnou povahou systémů pojištění vkladů v Unii, měly by být výjimečně povoleny zásahy těchto systémů v rámci preventivních opatření vyhovujících směrnici 2014/49/EU, která lze považovat za mimořádnou veřejnou finanční podporu, pokud přijímající instituce nebo subjekt nesplňují žádnou z podmínek pro to, aby byly označeny za instituci nebo subjekt v selhání nebo instituci nebo subjekt, jejichž selhání je pravděpodobné. Je třeba zajistit, aby byla předběžná opatření přijata dostatečně včas. Evropská centrální banka (ECB) v současné době vychází při posuzování, zda je instituce nebo subjekt pro účely preventivní rekapitalizace solventní, z výhledového posouzení, zda jsou instituce nebo subjekt

([10]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).

v následujících dvanácti měsících schopné splnit požadavky na kapitál stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ([11]) nebo v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 ([12]) a dodatečný požadavek na kapitál stanovený ve směrnici 2013/36/EU nebo ve směrnici (EU) 2019/2034. Tento postup by měl být stanoven ve směrnici 2014/59/EU. Jako účinná a účelná při řešení příčin možných finančních potíží institucí a subjektů a při předcházení jejich selhání se mohou navíc ukázat opatření na záchranu znehodnocených aktiv, včetně společností pro správu aktiv nebo systémů záruk za aktiva, a mohla by proto sloužit jako relevantní předběžná opatření. Je proto třeba upřesnit, že tato předběžná opatření mohou mít podobu opatření na záchranu znehodnocených aktiv.

(18) V zájmu zachování tržní disciplíny, ochrany veřejných prostředků a zamezení narušení hospodářské soutěže by předběžná opatření měla zůstat výjimkou a měla by být uplatňována pouze v případě vážného narušení trhu nebo v zájmu zachování finanční stability***, zejména v případě systémové krize***. Předběžná opatření by se navíc neměla používat k řešení vzniklých nebo pravděpodobných ztrát. Nejspolehlivějším nástrojem pro zjištění vzniklých nebo pravděpodobných ztrát je přezkum kvality aktiv prováděný ECB, evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovnictví – EBA) zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ([13]) nebo vnitrostátními příslušnými orgány. Příslušné orgány by měly takový přezkum využít ke zjištění vzniklých nebo pravděpodobných ztrát, pokud lze takový přezkum provést v přiměřené lhůtě. Pokud to není možné, měly by příslušné orgány zjistit vzniklé nebo pravděpodobné ztráty co nejspolehlivějším způsobem, který je za daných okolností možný, případně na základě kontrol na místě.

(19) Cílem preventivní rekapitalizace je podpořit životaschopné instituce a subjekty, u nichž bylo zjištěno, že se v blízké budoucnosti pravděpodobně dostanou do dočasných potíží, a zabránit dalšímu zhoršování jejich situace. Aby se zabránilo poskytování veřejných subvencí podnikům, které jsou v době poskytnutí podpory již ztrátové, neměla by předběžná opatření poskytovaná formou získání kapitálových nástrojů nebo jiných kapitálových nástrojů nebo prostřednictvím opatření na záchranu znehodnocených aktiv přesáhnout částku nezbytnou k pokrytí nedostatku kapitálu zjištěného v nepříznivém scénáři zátěžového testu nebo podobného úkonu. Aby se zajistilo, že veřejné financování bude nakonec ukončeno, měla by být tato předběžná opatření rovněž časově omezena a obsahovat jasný časový plán jejich ukončení („strategii ukončení ***podpůrných opatření“***). Trvalé nástroje, včetně kmenového kapitálu tier 1, by měly být používány pouze ve výjimečných případech a měla by se na ně vztahovat určitá kvantitativní omezení, protože ze své podstaty nejsou vhodné pro splnění podmínky dočasnosti.

(20) Předběžná opatření by měla být omezena na částku, kterou by instituce nebo subjekt potřebovaly k udržení své platební schopnosti v případě nepříznivého scénáře stanoveného v zátěžovém testu nebo podobném úkonu. V případě předběžných opatření v podobě opatření na záchranu znehodnocených aktiv by přijímající instituce nebo subjekt měly mít možnost použít tuto částku na pokrytí ztrát z převedených aktiv nebo v kombinaci se získáním kapitálových nástrojů za předpokladu, že není překročena celková výše zjištěného nedostatku kapitálu. Je rovněž nezbytné zajistit, aby tato předběžná opatření v podobě opatření na záchranu znehodnocených aktiv byla v souladu se stávajícími pravidly státní podpory a osvědčenými postupy, aby obnovila dlouhodobou životaschopnost instituce nebo subjektu, aby byla státní podpora omezena na nezbytné minimum a aby nedocházelo k narušení hospodářské soutěže. Z těchto důvodů by dotčené orgány měly v případě předběžných opatření v podobě opatření na záchranu znehodnocených aktiv zohlednit konkrétní pokyny, včetně plánu pro společnosti spravující aktiva ([14]) a sdělení

([11]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

([12]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostních požadavcích na investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 575/2013, (EU) č. 600/2014 a (EU) č. 806/2014 (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 1).

([13]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

([14]) COM(2018)0133 final.

o řešení úvěrů se selháním ([15]). Na tato předběžná opatření v podobě opatření na záchranu znehodnocených aktiv by se měla vždy vztahovat převažující podmínka dočasnosti. Veřejné záruky poskytnuté na určitou dobu ve vztahu ke znehodnoceným aktivům dotčené instituce nebo subjektu by měly podle očekávání lépe splnit podmínku dočasnosti než převody těchto aktiv na veřejně podporovaný subjekt. Aby se ***zajistilo, že instituce přijímající podporu splňují podmínky opatření podpory, měly by příslušné orgány požadovat od institucí, které nesplnily své závazky, plán nápravy***. ***Pokud se příslušný orgán domnívá, že*** opatření ***obsažená v plánu nápravy nejsou s to dosáhnout dlouhodobé životaschopnosti instituce, nebo pokud instituce plán nápravy nesplnila, měly by relevantní orgány provést posouzení toho, zda je*** instituce ▌v selhání nebo ***je její*** selhání ▌pravděpodobné***, v souladu s článkem 32 směrnice 2014/59/EU.***

(21) Aby bylo možné upravit podstatná porušení obezřetnostních požadavků, je nutné dále upřesnit podmínky pro určení skutečnosti, že holdingové společnosti jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné. Porušení těchto požadavků ze strany holdingové společnosti by mělo být podstatné, pokud je druh a rozsah tohoto porušení srovnatelný s porušením, které by v případě, že by se ho dopustila úvěrová instituce, bylo důvodem pro odebrání povolení příslušným orgánem v souladu s článkem 18 směrnice 2013/36/EU.

(22) Členské státy mohou mít podle svých vnitrostátních právních předpisů pravomoc pozastavit povinnost platby nebo plnění, která může zahrnovat způsobilé vklady. Pokud pozastavení povinnosti platby nebo plnění přímo nesouvisí s finanční situací úvěrové instituce, vklady nemusí být pro účely směrnice 2014/49/EU nedostupné. V důsledku toho se může stát, že vkladatelé nebudou mít po delší dobu přístup ke svým vkladům. V zájmu zachování důvěry vkladatelů v bankovní sektor a zachování finanční stability by členské státy měly zajistit, aby vkladatelé měli přístup k náležitému dennímu obnosu ze svých vkladů, který by pokryl zejména životní náklady, pokud by se jejich vklady staly nedostupnými v důsledku pozastavení plateb z jiných důvodů, než je výplata vkladatelů. Takový postup by měl zůstat výjimečný a členské státy by měly zajistit, aby vkladatelé měli přístup k náležitým denním obnosům.

(23) V zájmu zvýšení právní jistoty a s ohledem na potenciální význam závazků, které mohou vzniknout v důsledku budoucích nejistých událostí, včetně výsledku soudních sporů probíhajících v době řešení krize, je nezbytné stanovit, jak by se s těmito závazky mělo zacházet pro účely uplatnění nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů. V tomto ohledu by se měly uplatnit zásady stanovené v účetních pravidlech, zejména v účetních pravidlech stanovených v mezinárodním účetním standardu 37 přijatém nařízením Komise (ES) č. 1126/2008 ([16]). Na tomto základě by orgány příslušné k řešení krize měly rozlišovat mezi rezervami a podmíněnými závazky. Rezervy jsou závazky, které se vztahují k pravděpodobnému odlivu finančních prostředků a které lze spolehlivě odhadnout. Podmíněné závazky se nevykazují jako účetní závazky, protože se týkají závazku, který nelze v době odhadu považovat za pravděpodobný nebo který nelze spolehlivě odhadnout.

(24) Vzhledem k tomu, že rezervy jsou účetními závazky, mělo by být upřesněno, že se s těmito rezervami zachází stejně jako s ostatními závazky. Takové rezervy by měly být použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, pokud nesplňují jedno ze specifických kritérií pro vyloučení z oblasti působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů. Vzhledem k potenciálnímu významu těchto rezerv při řešení krize a v zájmu zajištění jistoty při uplatňování nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů by mělo být upřesněno, že rezervy jsou součástí závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů a že se na ně v důsledku toho vztahuje nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů. Mělo by být rovněž zajištěno, aby po uplatnění nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů byly tyto závazky a veškeré povinnosti nebo pohledávky, které v souvislosti s nimi vznikly, považovány pro všechny účely za uhrazené. To se týká zejména závazků a povinností vyplývajících ze soudních nároků vůči instituci v režimu řešení krize.

([15]) COM(2020)0822 final.

([16]) Nařízení Komise (ES) č. 1126/2008 ze dne 3. listopadu 2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 (Úř. věst. L 320, 29.11.2008, s. 1).

(25) Podle účetních zásad nelze podmíněné závazky vykázat jako závazky, a proto by neměly být použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů. Je však nutné zajistit, aby podmíněný závazek, který by vznikl v důsledku události, jež je nepravděpodobná nebo již nelze v době řešení krize spolehlivě odhadnout, nenarušil účinnost strategie řešení krize, a zejména nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů. K dosažení tohoto cíle by měl odhadce v rámci ocenění pro účely řešení krize posoudit podmíněné závazky, které jsou zahrnuty v rozvaze instituce v režimu řešení krize, a podle svých nejlepších schopností vyčíslit potenciální hodnotu těchto závazků. Aby bylo zajištěno, že si instituce nebo subjekt po ukončení procesu řešení krize udrží dostatečnou důvěru trhu po přiměřenou dobu, měl by odhadce tuto potenciální hodnotu zohlednit při stanovení částky, o kterou je třeba odepsat nebo konvertovat závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, aby se obnovily kapitálové poměry instituce v režimu řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize by měl zejména uplatnit své pravomoci ke konverzi na závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů v rozsahu nezbytném k zajištění toho, aby rekapitalizace instituce v režimu řešení krize byla dostatečná k pokrytí potenciálních ztrát, které mohou být způsobeny závazkem, jenž může vzniknout v důsledku nepravděpodobné události. Při posuzování částky, která má být odepsána nebo konvertována, by měl orgán příslušný k řešení krize pečlivě zvážit dopad potenciální ztráty na instituci v režimu řešení krize na základě řady faktorů, včetně pravděpodobnosti vzniku dané události, časového rámce jejího průběhu a výše podmíněného závazku.

(26) Za určitých okolností mohou orgány příslušné k řešení krize poté, co byl z mechanismu financování k řešení krizí poskytnut příspěvek do maximální výše 5 % celkových závazků instituce nebo subjektu včetně kapitálu, využít další zdroje financování na další podporu příslušných opatření k řešení krize. Mělo by být jasněji specifikováno, za jakých okolností může být z mechanismu financování k řešení krizí poskytnuta další podpora, pokud byly plně odepsány nebo konvertovány všechny závazky s nižším stupněm priority než vklady, které nejsou povinně nebo na základě vlastního uvážení vyloučeny z rekapitalizace z vnitřních zdrojů.

(27) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876 ([17]), nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/877 ([18]) a směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/879 ([19]) byla v Unii zavedena mezinárodní „specifikace celkové kapacity pro absorpci ztrát (TLAC)“, zveřejněná Radou pro finanční stabilitu dne 9. listopadu 2015 (dále jen „standard TLAC“), pro globální systémově významné banky, v právu Unie označované jako globální systémově významné instituce (G-SVI). Nařízení (EU) 2019/877 a směrnice (EU) 2019/879 rovněž změnily MREL stanovený ve směrnici 2014/59/EU a v nařízení (EU) č. 806/2014. Je nezbytné sladit ustanovení směrnice 2014/59/EU o MREL s prováděním standardu TLAC pro G-SVI, pokud jde o některé závazky, které by mohly být použity ke splnění části MREL, jež by měla být splněna prostřednictvím kapitálu a jiných podřízených závazků. Zejména závazky, které jsou rovnocenné některým vyloučeným závazkům, by měly být zahrnuty do kapitálu a podřízených způsobilých nástrojů subjektů řešících krizi, pokud výše těchto vyloučených závazků v rozvaze subjektu řešícího krizi nepřesahuje 5 % výše kapitálu a způsobilých závazků subjektu řešícího krizi a pokud z tohoto zahrnutí nevyplývají žádná rizika související se zásadou, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení.

(28) Pravidla pro stanovení MREL se většinou zaměřují na stanovení vhodné úrovně MREL s předpokladem, že upřednostňovanou strategií řešení krize bude nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů. Směrnice 2014/59/EU však umožňuje orgánům příslušným k řešení krize použít jiné nástroje k řešení krize, a to nástroje spočívající v převodu činnosti instituce v režimu řešení krize na soukromého kupujícího nebo na překlenovací instituci. Mělo by být proto upřesněno, že v případě, že plán řešení krize předpokládá použití nástroje převodu činnosti nebo nástroje překlenovací instituce ▌***, a to samostatně nebo společně s jinými nástroji k řešení krize,*** měly by orgány příslušné k řešení krize stanovit úroveň MREL pro dotčený subjekt řešící krizi na základě specifik těchto nástrojů k řešení krize a různých potřeb absorpce ztrát a rekapitalizace, které se s těmito nástroji pojí.

([17]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zpřístupňování informací, a nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 1)

([18]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/877 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 806/2014, pokud jde o schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace úvěrových institucí a investičních podniků (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 226).

([19]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/879 ze dne 20. května 2019, kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o schopnost úvěrových institucí a investičních podniků absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, a směrnice 98/26/ES (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 296).

(29) Úroveň MREL pro subjekty řešící krizi je součtem objemu ztrát očekávaných při řešení krize a rekapitalizační částky, která subjektu řešícímu krizi umožní nadále plnit podmínky pro zachování povolení a po přiměřenou dobu mu umožní vykonávat jeho činnosti. Některé upřednostňované strategie řešení krize zahrnují převod aktiv, práv a závazků na příjemce ▌, zejména nástroj převodu činnosti. V těchto případech by se cíle sledované složkou rekapitalizace nemusely uplatnit ve stejném rozsahu, protože orgán příslušný k řešení krize nebude muset zajistit, aby subjekt řešící krizi po přijetí opatření k řešení krize obnovil soulad se svými požadavky na kapitál. Ztráty v takových případech by však dle očekávání měly přesáhnout požadavky na kapitál subjektu řešícího krizi. Je proto vhodné stanovit, aby úroveň MREL těchto subjektů řešících krizi nadále zahrnovala rekapitalizační částku, která se upraví způsobem, jenž je přiměřený dané strategii řešení krize.

(30) Pokud strategie řešení krize předpokládá použití jiných nástrojů k řešení krize než ***výhradně*** rekapitalizace z vnitřních zdrojů, budou potřeby rekapitalizace dotčeného subjektu po řešení krize obecně menší než v případě otevřené bankovní rekapitalizace z vnitřních zdrojů. Kalibrace MREL by v takovém případě měla při odhadu požadavku na rekapitalizaci tento aspekt zohlednit. Proto by orgány příslušné k řešení krize měly při úpravě úrovně MREL u subjektů řešících krizi, jejichž plán řešení krize počítá s nástrojem převodu činnosti nebo s nástrojem překlenovací instituce ▌, ***a to samostatně nebo společně s jinými nástroji k řešení krize,*** zohlednit vlastnosti těchto nástrojů, včetně očekávaného rozsahu převodu na soukromého kupujícího nebo na překlenovací instituci, druhy nástrojů, které mají být převedeny, očekávanou hodnotu a prodejnost těchto nástrojů a návrh upřednostňované strategie řešení krize, včetně doplňkového použití nástroje oddělení aktiv. Vzhledem k tomu, že orgán příslušný k řešení krize musí v každém jednotlivém případě rozhodnout o případném použití prostředků ze systému pojištění vkladů při řešení krize a že takové rozhodnutí nelze s jistotou předvídat dopředu, neměly by orgány příslušné k řešení krize při kalibraci úrovně MREL brát potenciální příspěvek systémů pojištění vkladů při řešení krize v úvahu.

▌

(32) Rámec pro řešení krize a rámec týkající se zneužívání trhu se vzájemně ovlivňují. Především platí, že opatření přijatá v rámci přípravy na řešení krize mohou být považována za vnitřní informace podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ([20]) a jejich předčasné zveřejnění může ohrozit proces řešení krize. Instituce v režimu řešení krize mohou podniknout kroky k řešení tohoto problému tím, že požádají o odklad zveřejnění vnitřních informací podle čl. 17 odst. 5 nařízení (EU) č. 596/2014. V době přípravy na řešení krize však nemusí být vždy k dispozici správné pobídky, aby instituce v režimu řešení krize vyvinula iniciativu k podání takové žádosti. Aby se takovým situacím předešlo, měly by mít orgány příslušné k řešení krize pravomoc přímo požádat o odklad zveřejnění vnitřních informací podle čl. 17 odst. 5 nařízení (EU) č. 596/2014 jménem instituce v režimu řešení krize.

(33) S cílem usnadnit plánování řešení krize, posouzení způsobilosti k řešení krize a výkon pravomoci řešit nebo odstranit překážky bránící způsobilosti k řešení krize, jakož i podpořit výměnu informací by orgán příslušný k řešení krize instituce s významnými pobočkami v jiných členských státech měl zřídit kolegium k řešení krize a předsedat mu.

(34) Po počátečním období navyšování prostředků mechanismů financování k řešení krizí podle čl. 102 odst. 1 směrnice 2014/59/EU mohou jejich příslušné dostupné finanční prostředky mírně klesnout pod cílovou úroveň, zejména v důsledku nárůstu pojištěných vkladů. Výše příspěvků předem, které budou za těchto okolností pravděpodobně požadovány, bude tedy pravděpodobně nízká. Může se tedy stát, že v některých letech již výše těchto příspěvků předem nebude odpovídat nákladům na jejich výběr. Orgány příslušné k řešení krize by proto měly mít možnost odložit výběr příspěvků předem ***až o tři roky***, dokud částka, která má být vybrána, nedosáhne výše, která je úměrná nákladům na proces výběru, za předpokladu, že tento odklad nemá podstatný vliv na schopnost orgánů příslušných k řešení krize využívat mechanismy financování k řešení krizí.

([20]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 1).

(35) Neodvolatelné platební přísliby jsou jednou ze složek dostupných finančních prostředků mechanismů financování k řešení krizí. Je proto nezbytné upřesnit okolnosti, za nichž lze tyto platební přísliby uplatnit, a použitelný postup při ukončení příslibů v případě, že se na instituci nebo subjekt přestane vztahovat povinnost platit příspěvky do mechanismu financování k řešení krizí. Kromě toho by v zájmu větší transparentnosti a jistoty, pokud jde o podíl neodvolatelných platebních příslibů na celkové výši příspěvků předem, které mají být získány, měly orgány příslušné k řešení krize tento podíl určovat každoročně, přičemž musí dodržovat platné limity.

(36) Maximální roční výše mimořádných následných příspěvků do mechanismů financování k řešení krizí, které je možné požadovat, je v současné době omezena na trojnásobek výše příspěvků předem. Po uplynutí počátečního období navyšování prostředků uvedeného v čl. 102 odst. 1 směrnice 2014/59/EU budou tyto příspěvky předem záviset pouze na změnách úrovně pojištěných vkladů, a to za jiných okolností, než je použití mechanismů financování k řešení krizí, a budou proto pravděpodobně nízké. Stanovení maximální výše mimořádných následných příspěvků na základě příspěvků předem by pak mohlo mít za následek drastické omezení možnosti mechanismů financování k řešení krizí zvýšit následné příspěvky, čímž by se snížila jejich akceschopnost. Aby se takovému scénáři předešlo, měl by být stanoven jiný limit a maximální částka mimořádných následných příspěvků, kterou lze požadovat, by měla být stanovena na trojnásobek jedné osminy cílové úrovně příslušného mechanismu financování k řešení krizí.

(37) Směrnice 2014/59/EU částečně harmonizovala pořadí vkladů podle vnitrostátních právních předpisů upravujících běžné úpadkové řízení. Tato pravidla stanovila tříúrovňovou prioritu vkladů, přičemž nejvyšší prioritu měly pojištěné vklady, následované způsobilými vklady fyzických osob a mikropodniků, menších a středních podniků nad limitem pojištění. Zbývající vklady, tj. vklady velkých podniků přesahující limit pojištění a vklady, které nejsou způsobilé k výplatě ze strany systému pojištění vkladů, musely mít nižší stupeň priority, ale jejich postavení nebylo jinak harmonizováno. A konečně, pohledávky systémů pojištění vkladů měly stejný vyšší stupeň priority jako pojištěné vklady. Nicméně se ukázalo, že to není optimální řešení ochrany vkladatelů. Částečná harmonizace vedla k rozdílům v zacházení s těmito zbývajícími vkladateli v jednotlivých členských státech, zejména proto, že stále více členských států se rozhodlo, že zbývající vklady budou rovněž právně zvýhodněny. Tyto rozdíly rovněž vedly k potížím při určování hypotetického insolvenčního scénáře pro přeshraniční skupiny při oceňování v rámci řešení krize. Kromě toho ▌mohla tříúrovňová priorita pohledávek vkladatelů potenciálně způsobit problémy, pokud jde o dodržování zásady, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení, zejména když se vklady, jejichž priorita nebyla harmonizována směrnicí 2014/59/EU, řadily na stejnou úroveň jako prioritní pohledávky. A konečně, vysoký stupeň priority, který byl přiznán pohledávkám systémů pojištění vkladů, neumožnil účinnější a efektivnější využití dostupných finančních prostředků těchto systémů při jiných zásazích než při výplatě pojištěných vkladů v případě úpadku, konkrétně v rámci řešení krize, alternativních opatření v případě úpadku nebo preventivních opatření. Ochrana pojištěných vkladů se neopírá o stupeň priority pohledávek systému pojištění vkladů, ale je zajištěna prostřednictvím povinného vyloučení z rekapitalizace z vnitřních zdrojů při řešení krize a rychlého vyplacení ze strany systému pojištění vkladů v případě nedostupnosti vkladů. Proto by se mělo změnit pořadí vkladů v současné hierarchii pohledávek.

(37a) Změna pořadí věřitelů nejen zlepšuje dostupnost systémů pojištění vkladů a Jednotného fondu pro řešení krizí, a nikoli využívání veřejné podpory, ale také otevírá cestu pro finančně účinnější řešení krize finančních institucí. To by mělo následně snížit náklady daňových poplatníků a podpořit účinné využívání různých stávajících nástrojů ve finančním ekosystému Unie.

(38) Pořadí ▌vkladů by mělo být plně harmonizováno zavedením ***dvouúrovňového přístupu***, kdy ▌vklady ***fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků*** mají vyšší stupeň priority než ***způsobilé vklady velkých podniků a ústředních a regionálních vlád***. ***Tento víceúrovňový přístup je navržen tak, aby poskytoval zvýšenou ochranu široké škále vkladatelů, která odráží jedinečné vlastnosti jejich vkladů, a zároveň otevírá možnost řešení krize pro subjekty, na něž se stávající rámec nevztahuje.*** Současně by použití systémů pojištění vkladů při řešení krize, v případě úpadku a v rámci preventivních opatření mělo vždy podléhat splnění příslušných podmínek, zejména tzv. testu nejnižších nákladů.

▌

(41) Změny týkající se priority vkladů ▌by neměly nepříznivý vliv na ochranu poskytovanou pojištěným vkladům v případě selhání, neboť tato ochrana by byla i nadále zaručena povinným vyloučením pojištěných vkladů z absorpce ztrát v případě řešení krize a v konečném důsledku výplatou poskytovanou systémem pojištění vkladů v případě nedostupnosti vkladů.

(42) Mechanismy financování k řešení krizí lze použít na podporu uplatnění nástroje převodu činnosti nebo nástroje překlenovací instituce, kdy je soubor aktiv, práv a závazků instituce v režimu řešení krize převeden na příjemce. V takovém případě může mít mechanismus financování k řešení krizí pohledávku vůči zbytkové části instituce nebo subjektu při jejich následné likvidaci v běžném úpadkovém řízení. K tomu může dojít v případě, že se mechanismus financování k řešení krizí použije v souvislosti se ztrátami, které by jinak nesli věřitelé, a to i formou záruk za aktiva a závazky nebo krytí rozdílu mezi převedenými aktivy a závazky. Aby se zajistilo, že akcionáři a věřitelé, kteří zůstali ve zbytkové části instituce nebo subjektu, účinně absorbují ztráty instituce v režimu řešení krize a zlepší se možnost výplat do záchranné sítě pro řešení krize v případě úpadku, měly by mít v případě úpadku pohledávky mechanismu financování k řešení krizí vůči zbytkové části instituce nebo subjektu a pohledávky, které vyplývají z řádně vynaložených přiměřených nákladů, vyšší stupeň priority než pohledávky z vkladů a pohledávky systému pojištění vkladů. Vzhledem k tomu, že cílem náhrad vyplacených akcionářům a věřitelům prostřednictvím mechanismů financování k řešení krizí v důsledku porušení zásady, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení, je kompenzovat výsledky opatření k řešení krize, neměly by tyto náhrady vést ke vzniku pohledávek těchto mechanismů.

(43) V zájmu zajištění dostatečné flexibility a usnadnění zásahů systémů pojištění vkladů na podporu použití nástrojů k řešení krize, ▌pokud je to nezbytné k zabránění ztrátám, které nesou vkladatelé, by měly být upřesněny některé aspekty použití systémů pojištění vkladů při řešení krize. Zejména je třeba upřesnit, že systém pojištění vkladů lze v určitých případech a za jasně stanovených podmínek použít k podpoře transakcí převodu, které zahrnují vklady, včetně způsobilých vkladů přesahujících limit pojištění stanovený systémem pojištění vkladů a také vkladů vyloučených z výplaty náhrad ze systému pojištění vkladů. Příspěvek systému pojištění vkladů by měl být zaměřen na pokrytí schodku hodnoty aktiv převedených na kupujícího nebo překlenovací instituci ve srovnání s hodnotou převedených vkladů. Pokud kupující v rámci transakce požaduje příspěvek, aby byla zajištěna jeho kapitálová neutralita a zachován soulad s kapitálovými požadavky kupujícího, měl by mít k tomuto účelu možnost přispět i systém pojištění vkladů. Podpora opatření k řešení krize ze strany systému pojištění vkladů by měla mít podobu peněžních prostředků nebo jiných nástrojů, jako jsou záruky nebo dohody o sdílení ztrát, které mohou minimalizovat dopad podpory na dostupné finanční prostředky systému pojištění vkladů a zároveň umožnit příspěvek systému pojištění vkladů k plnění účelu daného opatření.

(44) Příspěvek systému pojištění vkladů při řešení krize by měl podléhat určitým omezením. Zaprvé by mělo být zajištěno, aby ztráta, kterou může systém pojištění vkladů nést v důsledku zásahu při řešení krize, nepřesáhla ztrátu, kterou by systém pojištění vkladů nesl v případě úpadku, kdyby vyplatil pojištěné vkladatele a převzal jejich pohledávky vůči aktivům instituce. Tato částka by měla být stanovena na základě testu nejnižších nákladů v souladu s kritérii a metodikou stanovenými ve směrnici 2014/49/EU ***s přihlédnutím ke všem relevantním faktorům, včetně časové hodnoty peněz a zpoždění při vymáhání finančních prostředků v úpadkovém řízení***. Tato kritéria a metodika by měly být použity také při určování zacházení, kterého by se systému pojištění vkladů dostalo, kdyby instituce vstoupila do běžného úpadkového řízení, při provádění následného ocenění pro účely posouzení souladu se zásadou, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení, a při určení případného odškodnění, které má systém pojištění vkladů obdržet. Zadruhé, výše příspěvku ze systému pojištění vkladů, jehož cílem je pokrýt rozdíl mezi aktivy a závazky, které mají být převedeny na kupujícího nebo na překlenovací instituci, by neměla přesáhnout rozdíl mezi převedenými aktivy a převedenými vklady a závazky se stejným nebo vyšším stupněm priority v úpadkovém řízení než tyto vklady. Tím by se zajistilo, aby se příspěvek ze systému pojištění vkladů v příslušných případech používal pouze pro účely zamezení ztrát vkladatelů, a nikoliv pro ochranu věřitelů, kteří mají v úpadkovém řízení nižší prioritu než vklady. Součet příspěvku ze systému pojištění vkladů na pokrytí rozdílu mezi aktivy a závazky a příspěvku ze systému pojištění vkladů na kapitál příjemce by však neměl překročit náklady na vyplacení pojištěných vkladatelů vypočtené podle testu nejnižších nákladů.

(45) Mělo by být upřesněno, že systém pojištění vkladů může v rámci řešení krize přispět k převodu jiných závazků než pojištěných vkladů pouze tehdy, pokud orgán příslušný k řešení krize dojde k závěru, že jiné vklady než pojištěné vklady nemohou být rekapitalizovány z vnitřních zdrojů ani ponechány ve zbytkové části instituce v režimu řešení krize, která bude zlikvidována. Orgán příslušný k řešení krize by měl mít zejména možnost vyhnout se přidělení ztrát těmto vkladům v případě, kdy je vyloučení nezbytně nutné a přiměřené k zachování kontinuity zásadních funkcí a hlavních linií podnikání nebo kdy je nutné zabránit rozsáhlému šíření krize a finanční nestabilitě, která by mohla závažně narušit hospodářství Unie nebo členského státu. Stejné důvody by měly platit i pro zahrnutí závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů s nižším stupněm priority, než mají vklady, do převodu na kupujícího nebo na překlenovací instituci. V takovém případě by převod těchto závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů neměl být podpořen příspěvkem ze systému pojištění vkladů. Pokud je k převodu těchto závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů nutná jakákoli finanční podpora, měla by být tato podpora poskytnuta z mechanismu financování k řešení krizí.

(46) Vzhledem k možnosti použít systém pojištění vkladů při řešení krize je třeba dále upřesnit způsob, jakým se příspěvek ze systému pojištění vkladů může započítávat do výpočtu požadavků na přístup k mechanismům financování k řešení krizí. Pokud příspěvek akcionářů a věřitelů instituce v režimu řešení krize prostřednictvím snížení, odpisu nebo konverze jejich závazků v součtu s příspěvkem ze systému pojištění vkladů činí alespoň 8 % celkových závazků instituce včetně kapitálu, měla by mít instituce možnost přístupu k mechanismu financování k řešení krizí, aby získala další financování, je-li to nezbytné k zajištění účinného řešení krize v souladu s účelem řešení krize. Jsou-li tyto podmínky splněny, měl by být příspěvek ze systému pojištění vkladů omezen na částku nezbytnou pro umožnění přístupu k mechanismu financování k řešení krizí***, pokud částka poskytnutá mechanismem financování k řešení krizí nepřekročí limit 5 % celkových závazků včetně kapitálu, přičemž v takovém případě by měl systém pojištění vkladů k přebytku přispět úměrně***. Aby se zajistilo, že řešení krize bude i nadále financováno především z vnitřních zdrojů instituce, a aby se minimalizovalo narušení hospodářské soutěže, měla by být možnost využít příspěvek ze systému pojištění vkladů k zajištění přístupu k mechanismům financování k řešení krizí možná pouze u institucí, u nichž plán řešení krize nebo skupinový plán řešení krize nestanoví jejich řádnou likvidaci v případě selhání, a to za předpokladu, že MREL stanovený orgány příslušnými k řešení krize pro tyto instituce byl stanoven na úrovni, která zahrnuje jak částku k absorpci ztrát, tak i rekapitalizační částku. ***Možnost využít příspěvek ze systému pojištění vkladů k zajištění přístupu k mechanismům financování k řešení krizí by také měla být k dispozici pouze institucím s alespoň minimální historií dodržování požadavků MREL.***

(47) Vzhledem k úloze orgánu EBA při podpoře sbližování postupů jednotlivých orgánů by měl orgán EBA sledovat a podávat zprávy o koncepci a provádění posouzení způsobilosti institucí a skupin k řešení krize a o opatřeních a přípravách orgánů příslušných k řešení krize, aby bylo zajištěno účinné provádění nástrojů a pravomocí k řešení krize. V těchto zprávách by měl orgán EBA rovněž posoudit úroveň transparentnosti opatření přijatých orgány příslušnými k řešení krize vůči příslušným externím zúčastněným stranám a míru jejich přínosu k připravenosti na řešení krize a ke způsobilosti institucí k tomuto řešení. Orgán EBA by měl dále podat zprávu o opatřeních přijatých členskými státy na ochranu retailových investorů, pokud jde o dluhové nástroje, které jsou způsobilé pro MREL podle směrnice 2014/59/EU, a porovnat a posoudit případný dopad na přeshraniční operace. Rozsah stávajících regulačních technických norem pro odhad dodatečných požadavků na kapitál a požadavek kombinovaných kapitálových rezerv pro subjekty řešící krizi by měl být rozšířen tak, aby zahrnoval i subjekty, které nebyly označeny za subjekty řešící krizi, pokud tyto požadavky nebyly stanoveny na stejném základě jako MREL. Ve výroční zprávě o MREL by měl orgán EBA rovněž posoudit, jak orgány příslušné k řešení krize politicky provádějí nová pravidla pro kalibraci MREL pro strategie převodu. V souvislosti s úkoly orgánu EBA přispívat k zajištění soudržného a koordinovaného režimu řízení a řešení krizí v Unii by měl orgán EBA koordinovat simulace krizí a dohlížet na ně. Tyto simulace by měly zahrnovat koordinaci a spolupráci mezi příslušnými orgány, orgány příslušnými k řešení krize a systémy pojištění vkladů během zhoršování finanční situace institucí a subjektů a testovat použití souboru nástrojů při plánování ozdravných postupů a řešení krize, včasném zásahu a řešení krize komplexním způsobem. Tyto úkony by měly zohlednit zejména přeshraniční rozměr interakce mezi relevantními orgány a uplatňování dostupných nástrojů a pravomocí. V relevantních případech by simulace krizí měly zahrnovat také přijetí a provádění režimů řešení krize v rámci bankovní unie podle nařízení (EU) č. 806/2014.

(48) Kvalitní posouzení dopadů má zásadní význam pro vypracování řádných a na důkazech založených legislativních návrhů, přičemž fakta a důkazy jsou klíčové pro rozhodování v průběhu legislativního postupu. Z tohoto důvodu by orgány příslušné k řešení krize, příslušné orgány, Jednotný výbor pro řešení krizí, ECB a další členové Evropského systému centrálních bank a orgán EBA měli Komisi na její žádost poskytovat veškeré informace, které potřebuje pro své úkoly související s tvorbou politik, včetně přípravy posouzení dopadů a přípravy a projednávání legislativních návrhů.

(49) Směrnice 2014/59/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

(50) Jelikož cílů této směrnice, tedy zlepšení účinnosti a efektivity rámce pro ozdravné postupy a řešení krize institucí a subjektů, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy z důvodu rizik, která by mohly pro integritu jednotného trhu představovat rozdílné vnitrostátní přístupy, ale spíše jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie změnou pravidel, která jsou již na úrovni Unie stanovena, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2014/59/EU

Směrnice 2014/59/EU se mění takto:

1) V článku 2 se odstavec 1 mění takto:

a) vkládá se nový bod 29a, který zní:

„29a) ‚alternativním opatřením soukromého sektoru' jakákoli podpora, která není považována za mimořádnou veřejnou finanční podporu;";

b) bod 35 se nahrazuje tímto:

„35) ‚zásadními funkcemi' činnosti, služby nebo operace, jejichž přerušení by v jednom nebo více členských státech pravděpodobně vedlo k narušení služeb, jež mají zásadní význam pro reálnou ekonomiku, nebo k narušení finanční stability na celostátní ***úrovni*** nebo ***v příslušných případech na*** regionální úrovni vzhledem k velikosti, podílu na trhu, vnější a vnitřní propojenosti, složitosti či přeshraniční činnosti instituce či skupiny, se zvláštním ohledem na nahraditelnost těchto činností, služeb či operací. ***Pro účely tohoto písmene se regionální úroveň posuzuje s odkazem na územní jednotku odpovídající územním jednotkám úrovně 1 společné klasifikace územních statistických jednotek (úroveň NUTS 1) ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 (*) nebo úrovně NUTS 2, pokud by významné narušení služeb na úrovni NUTS 2 znamenalo značné riziko systémové krize na celostátní úrovni***";

_____

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ze dne 26. května 2003 o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS) (Úř. věst. L 154, 21.6.2003, s. 1)."

c) bod 71 se nahrazuje tímto:

„71) ‚závazky použitelnými k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů' závazky, včetně těch, které vedou k vytvoření účetních rezerv, a kapitálové nástroje, které nejsou nástroji kmenového kapitálu tier 1, nástroji vedlejšího kapitálu tier 1 ani nástroji kapitálu tier 2 instituce nebo subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) a které nejsou vyloučeny z působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 44 odst. 2;";

d) vkládají se nové body 83d a 83e, které znějí:

„83d) ‚mimounijní G-SVI' mimounijní G-SVI ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 134 nařízení (EU) č. 575/2013;

83e) ‚subjektem G-SVI' subjekt G-SVI ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 136 nařízení (EU) č. 575/2013;"

e) vkládá se nový bod 93a, který zní:

„93a) ‚vkladem' pro účely článků 108 a 109 vklad ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 3 směrnice 2014/49/EU;".

2) V článku 5 se odstavce 2, 3 a 4 nahrazují tímto:

„2. Příslušné orgány zajistí, aby instituce aktualizovaly své ozdravné plány nejméně jednou ročně nebo po změně své právní či organizační struktury, svého podnikání či své finanční situace, jestliže by mohla mít podstatný dopad na ozdravný plán nebo si vyžaduje jeho podstatnou změnu. Příslušné orgány mohou po institucích požadovat, aby své ozdravné plány aktualizovaly častěji.

Nedojde-li ke změnám uvedeným v prvním pododstavci během období dvanácti měsíců od poslední roční aktualizace ozdravného plánu, mohou příslušné orgány výjimečně upustit od povinnosti aktualizovat ozdravný plán do následujícího dvanáctiměsíčního období. ***Toto osvobození od povinnosti nesmí trvat déle než dvě po sobě jdoucí dvanáctiměsíční období.***

3. Ozdravné plány nesmějí předpokládat přístup k jakémukoliv z následujících zdrojů ani jejich obdržení:

a) mimořádná veřejná finanční podpora;

b) nouzové poskytnutí likvidity centrální bankou;

c) poskytnutí likvidity centrální bankou za nestandardních podmínek, pokud jde o zajištění, obsah nebo úrokové sazby.

4. Ozdravné plány musí, pokud je to na místě, obsahovat analýzu toho, jak a kdy by mohla instituce za podmínek, jež plán řeší, požádat o využití facilit centrální banky, které nejsou vyloučeny z působnosti ozdravného plánu podle odstavce 3, a určovat aktiva, u nichž se očekává, že by mohla posloužit jako zajištění."

3) V článku 6 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Pokud příslušný orgán dojde k závěru, že ozdravný plán má významné nedostatky nebo že existují významné překážky jeho provedení, oznámí své závěry instituci nebo mateřskému podniku skupiny a uloží dané instituci povinnost předložit ve lhůtě tří měsíců, kterou lze se souhlasem orgánů o jeden měsíc prodloužit, přepracovaný plán představující řešení těchto nedostatků či překážek."

4) V čl. 8 odst. 2 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Na žádost kteréhokoli příslušného orgánu může EBA pomoci příslušným orgánům dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010."

5) ***Článek*** 10 ***se mění takto:***

a) odstavec 7 se mění takto:

i) vkládá se nové písmeno, které zní:

„***aa) v příslušných případech podrobný popis důvodů ke stanovení, že má být daná instituce považována za subjekt v likvidaci, včetně vysvětlení, jak dospěl orgán příslušný k řešení krize k závěru, že daná instituce postrádá zásadní funkce;";***

ii) vkládá se nové písmeno, které zní:

„***ja) popis toho, jak by různé strategie řešení krize nejlépe dosáhly účelu řešení krize stanoveného v článku 31;";***

iii) vkládá se nové písmeno, které zní:

„***pa) podrobný a kvantifikovaný seznam pojištěných vkladů a způsobilých vkladů fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků;";***

b) vkládá se nový odstavec 8a, který zní:

„8a. Orgány příslušné k řešení krize nepřijmou plány řešení krize, pokud ***bylo v souvislosti se subjektem zahájeno úpadkové řízení*** v souladu s platným vnitrostátním právem podle článku 32b nebo pokud se použije čl. 37 odst. 6.";

c) v odstavci 9 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„EBA předloží revidované návrhy regulačních technických norem Komisi do [12 měsíců ode dne vstupu této pozměňující směrnice v platnost].“;

6) Článek 12 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nový třetí ***a čtvrtý*** pododstavec, ***které znějí***:

„Určení opatření, která mají být přijata ve vztahu k dceřiným podnikům uvedeným v prvním pododstavci písm. b), které nejsou subjekty řešícími krizi, může být předmětem zjednodušeného přístupu orgánů příslušných k řešení krize, pokud takový přístup nemá nepříznivý vliv na způsobilost skupiny k řešení krize, s přihlédnutím k velikosti dceřiného podniku, jeho rizikovému profilu, absenci zásadních funkcí a strategii řešení krize na úrovni skupiny.

Ve skupinovém plánu řešení krize je stanoveno, zda lze za subjekty v likvidaci považovat i jiné subjekty v rámci skupiny řešící krizi než samotný subjekt řešící krizi. Aniž jsou dotčeny jiné faktory, které mohou orgány příslušné k řešení krize považovat za důležité, za subjekty v likvidaci nelze považovat subjekty zajišťující zásadní funkce.“;

aa) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Skupinový plán řešení krize se vypracovává na základě požadavků stanovených v článku 10 a informací poskytnutých podle článku 11.“

ab) v odstavci 3 se vkládá nové písmeno, které zní:

„***-aa) obsahuje podrobný popis důvodů ke stanovení toho, že má být subjekt skupiny uvedený v odst. 1 písm. a) až d) považován za subjekt v likvidaci, včetně vysvětlení, jak dospěl orgán příslušný k řešení krize k závěru, že daná instituce postrádá zásadní funkce, a jak byl zohledněn poměr jeho celkového objemu rizikové expozice a provozních výnosů v celkovém objemu rizikové expozice a provozních výnosů skupiny a také pákový poměr subjektu skupiny v rámci celé skupiny;***“

b) vkládá se nový odstavec 5a, který zní:

„5a. Orgány příslušné k řešení krize nepřijmou plány řešení krize, pokud ***bylo v souvislosti se subjektem zahájeno úpadkové řízení*** v souladu s platným vnitrostátním právem podle článku 32b nebo pokud se použije čl. 37 odst. 6.“;

7) V čl. 13 odst. 4 se čtvrtý pododstavec nahrazuje tímto:

„Na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize může EBA pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010.“

8) V článku 15 se doplňuje nový odstavec 5, který zní:

„5. EBA sleduje vypracování vnitřních politik pro posouzení způsobilosti institucí nebo skupin k řešení krize uvedené v tomto článku a článku 16 a provádění těchto posouzení orgány příslušnými k řešení krize. EBA předloží Komisi zprávu o stávajících postupech pro posouzení způsobilosti k řešení krize a případných rozdílech mezi členskými státy do... [Úřad pro publikace: vložte datum = 2 roky ode dne vstupu této směrnice v platnost] a v příslušných případech sleduje provádění všech doporučení uvedených v této zprávě.

Zpráva uvedená v prvním pododstavci obsahuje informace alespoň o těchto skutečnostech:

a) posouzení metodik vypracovaných orgány příslušnými k řešení krize pro provádění posouzení způsobilosti k řešení krize, včetně určení oblastí možných rozdílů mezi členskými státy;

b) posouzení testovacích kapacit, které orgány příslušné k řešení krize potřebují k zajištění účinného provádění strategie řešení krize;

c) úroveň transparentnosti metodik vypracovaných orgány příslušnými k řešení krize za účelem provedení posouzení způsobilosti k řešení krize a jejich výsledků vůči příslušným zúčastněným stranám.“

9) V článku 16a se doplňuje nový odstavec 7, který zní:

„7. Pokud se na subjekt nevztahuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv na stejném základě, na jakém je povinen plnit požadavky uvedené v článcích 45c a 45d, použijí orgány příslušné k řešení krize odstavce 1 až 6 tohoto článku na základě odhadu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv vypočteného v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/1118 (*). Použije se čl. 128 čtvrtý pododstavec směrnice 2013/36/EU.

Orgán příslušný k řešení krize zahrne odhadovaný požadavek kombinovaných kapitálových rezerv uvedený v prvním pododstavci do rozhodnutí o stanovení požadavků uvedených v článcích 45c a 45d této směrnice. Subjekt zveřejní odhadovaný požadavek kombinovaných kapitálových rezerv spolu s informacemi uvedenými v čl. 45i odst. 3.

_____

(*) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/1118 ze dne 26. března 2021, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující metodiku, již mají používat orgány příslušné k řešení krize k odhadu požadavku uvedeného v článku 104a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv pro subjekty řešící krizi na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi v případech, kdy se na skupinu řešící krizi tyto požadavky podle uvedené směrnice nevztahují (Úř. věst. L 241, 8.7.2021, s. 1).;“

10) ***Článek*** 17 se ***mění takto:***

a) ***v odstavci 4 se*** doplňuje třetí pododstavec, který zní:

„Pokud opatření navržená dotčeným subjektem účinně zmírňují nebo odstraňují překážky způsobilosti k řešení krize, orgán příslušný k řešení krize přijme rozhodnutí po konzultaci s příslušným orgánem. V tomto rozhodnutí se uvede, že navrhovaná opatření účinně zmírňují nebo odstraňují překážky způsobilosti k řešení krize, a subjektu se uloží, aby navrhovaná opatření provedl.“;

b) ***doplňuje se nový odstavec, který zní:***

„***8a. Orgán příslušný k řešení krize zveřejní na konci každého cyklu plánování řešení krize anonymizovaný seznam, který v agregované podobě obsahuje všechny zjištěné podstatné překážky bránící způsobilosti k řešení krize a relevantní opatření k jejich řešení. Použijí se ustanovení o důvěrnosti obsažená v článku 84 této směrnice.“;***

11) Článek 18 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny informuje o veškerých opatřeních navržených mateřským podnikem v Unii orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě, EBA, orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků a orgány příslušné k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků po konzultaci s příslušnými orgány a s orgány příslušnými k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly v kolegiu k řešení krize společného rozhodnutí o zjištění podstatných překážek a případně o posouzení opatření navrhovaných mateřským podnikem v Unii a opatření požadovaných orgány za účelem řešení či odstranění překážek, přičemž zohlední možný dopad těchto opatření ve všech členských státech, ve kterých skupina působí.“;

b) odstavec 9 se nahrazuje tímto:

„9. Neexistuje-li společné rozhodnutí o přijetí jakýchkoli opatření uvedených v čl. 17 odst. 5 písm. g), h) nebo k), může EBA na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize podle odstavců 6, 6a nebo 7 tohoto článku pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout dohody v souladu s čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

12) Články 27 a 28 se nahrazují tímto:

„*Článek 27*

Opatření včasného zásahu

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány ***bez zbytečného odkladu zvážily a v případě potřeby použily*** opatření včasného zásahu, pokud instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) splňuje některou z těchto podmínek:

a) instituce nebo subjekt splňuje podmínky uvedené v článku 102 směrnice 2013/36/EU nebo v článku 38 směrnice (EU) 2019/2034, nebo příslušný orgán zjistil, že opatření, strategie, postupy a mechanismy zavedené institucí nebo subjektem a kapitál a likvidita, které instituce nebo subjekt drží, nezajišťují řádné řízení a pokrytí jejich rizik, a platí některá z následujících skutečností:

   i) instituce nebo subjekt nepřijaly nápravná opatření požadovaná příslušným orgánem, včetně opatření uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/EU nebo v článku 49 směrnice (EU) 2019/2034;

   ii) příslušný orgán se domnívá, že jiná nápravná opatření než opatření včasného zásahu nejsou dostatečná k řešení daných problémů ;

b) instituce nebo subjekt porušuje nebo v období dvanácti měsíců od posouzení příslušným orgánem pravděpodobně poruší požadavky stanovené v hlavě II směrnice 2014/65/EU, v článcích 3 až 7, článcích 14 až 17 nebo článcích 24, 25 a 26 nařízení (EU) č. 600/2014 nebo v článcích 45e nebo 45f této směrnice.

Dojde-li k podstatnému zhoršení podmínek, vzniku nepříznivých okolností nebo získání nových informací o subjektu, příslušný orgán může rozhodnout o tom, že podmínka uvedená v prvním pododstavci písm. a) bodě ii) je splněna, aniž by předtím přijal jiná nápravná opatření, včetně výkonu pravomocí uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/EU nebo v článku 39 směrnice (EU) 2019/2034.

Pro účely prvního pododstavce písm. b) tohoto odstavce členské státy zajistí, aby příslušné orgány podle směrnice 2014/65/EU nebo podle nařízení (EU) č. 600/2014 nebo případně orgán příslušný k řešení krize neprodleně informovaly příslušný orgán o porušení nebo pravděpodobném porušení požadavků.

1a. Pro účely odstavce 1 se opatřeními včasného zásahu rozumí:

a) požadavek, aby vedoucí orgán instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) provedl kterékoli z těchto opatření:

   i) zavést jeden nebo více mechanismů nebo opatření stanovených v ozdravném plánu nebo

   ii) aktualizovat ozdravný plán v souladu s čl. 5 odst. 2, pokud se okolnosti, které vedly k včasnému zásahu, liší od předpokladů uvedených v původním ozdravném plánu, a v určité lhůtě zavést jeden nebo více mechanismů nebo opatření stanovených v aktualizovaném ozdravném plánu;

b) požadavek, aby vedoucí orgán instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) svolal valnou hromadu akcionářů instituce nebo subjektu – nebo pokud tak vedoucí orgán neučiní, lze tuto valnou hromadu svolat přímo –, přičemž v obou případech je třeba stanovit pořad jednání valné hromady a požadovat, aby akcionáři projednali přijetí určitých rozhodnutí;

c) požadavek, aby vedoucí orgán instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) v souladu s případným ozdravným plánem vypracoval ***akční*** plán pro jednání o restrukturalizaci dluhu s některými nebo všemi věřiteli dané instituce nebo subjektu;

d) požadavek na změnu právní struktury instituce;

e) požadavek na odstranění nebo výměnu vrcholného vedení nebo vedoucího orgánu instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) jako celku nebo ve vztahu k jednotlivým osobám v souladu s článkem 28;

f) jmenování jednoho nebo více dočasných správců instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) v souladu s článkem 29.

fa) požadavek, aby vedoucí orgán subjektu vypracoval plán, který může subjekt provést v případě, že se příslušný orgán subjektu rozhodne zahájit dobrovolnou likvidaci subjektu.

2. Příslušné orgány zvolí vhodná a ***dobře načasovaná*** opatření včasného zásahu na základě toho, co je přiměřené sledovaným cílům, přičemž kromě jiných důležitých informací zohlední závažnost porušení nebo pravděpodobného porušení požadavků a rychlost zhoršování finanční situace instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d).

3. Pro každé z opatření uvedených v odstavci 1a stanoví příslušné orgány lhůtu, která je pro dokončení tohoto opatření přiměřená a která umožní příslušnému orgánu vyhodnotit jeho účinnost.

Hodnocení opatření se provede bezprostředně po uplynutí lhůty a sdílí se s orgánem příslušným k řešení krize. Pokud hodnocení dospěje k závěru, že opatření nebyla plně provedena nebo nejsou účinná, příslušný orgán po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize posoudí podmínku uvedenou v čl. 32 odst. 1 písm. a).

4. EBA vydá do... [Úřad pro publikace: vložte datum = 12 měsíců ode dne vstupu této pozměňující směrnice v platnost] ***návrhy regulačních technických norem*** na podporu jednotného uplatňování podmínek ***pro použití opatření*** uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 28

Nahrazení vrcholného vedení nebo vedoucího orgánu

Pro účely čl. 27 odst. 1a písm. e) členské státy zajistí, aby nové vrcholné vedení nebo vedoucí orgán nebo jednotliví členové tohoto vedení nebo tohoto orgánu byli jmenováni v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem a aby podléhali schválení nebo souhlasu příslušného orgánu.“

13) Článek 29 se mění takto:

a) odstavce 1, 2 a 3 se nahrazují tímto:

„1. Pro účely čl. 27 odst. 1a písm. f) členské státy zajistí, aby příslušné orgány mohly úměrně daným okolnostem jmenovat jakéhokoli dočasného správce, aby:

a) dočasně nahradil vedoucí orgán instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), nebo

b) dočasně spolupracoval s vedoucím orgánem instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d).

Příslušný orgán při jmenování dočasného správce upřesní svůj výběr podle písmene a) nebo b).

Pro účely prvního pododstavce písm. b) příslušný orgán při jmenování dočasného správce dále upřesní jeho úlohu, povinnosti a pravomoci a veškeré požadavky na vedoucí orgán instituce nebo subjektu, aby před přijetím konkrétních rozhodnutí nebo opatření konzultoval dočasného správce nebo získal jeho souhlas.

Členské státy příslušnému orgánu uloží, aby zveřejnil jmenování každého dočasného správce, s výjimkou případů, kdy dočasný správce nemá pravomoc zastupovat instituci nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) ***nebo jménem této instituce nebo subjektu rozhodovat***.

Členské státy dále zajistí, aby každý dočasný správce splňoval požadavky stanovené v čl. 91 odst. 1, 2 a 8 směrnice 2013/36/EU. Nedílnou součástí rozhodnutí o jmenování dočasného správce je posouzení příslušných orgánů, zda dočasný správce tyto požadavky splňuje.

2. Příslušný orgán při jmenování určí úměrně daným okolnostem pravomoci dočasného správce. Tyto pravomoci mohou zahrnovat některé nebo veškeré pravomoci vedoucího orgánu instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) podle stanov instituce nebo subjektu a podle vnitrostátního práva, včetně pravomoci vykonávat některé nebo veškeré administrativní funkce vedoucího orgánu instituce nebo subjektu. Pravomoci dočasného správce ve vztahu k instituci nebo subjektu jsou v souladu s platným právem obchodních společností. ***Tyto pravomoci mohou být upraveny v případě, že se změní okolnosti ze strany příslušného orgánu.***

3. Příslušný orgán při jmenování určí úlohu a funkce dočasného správce. Tyto úlohy a funkce mohou zahrnovat:

a) zjištění finanční situace instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);

b) řízení činnosti nebo části činnosti instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) za účelem zachování nebo obnovení jejich finanční situace;

c) přijetí opatření k obnovení řádného a obezřetného řízení činnosti instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d).

Příslušný orgán při jmenování určí veškeré meze úlohy a funkcí dočasného správce.“;

b) v odstavci 5 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Dočasný správce smí v každém případě vykonávat pravomoc svolat valnou hromadu akcionářů instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) a stanovit její pořad jednání pouze s předchozím souhlasem příslušného orgánu.“;

c) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Na žádost příslušného orgánu vypracovává dočasný správce v odstupech stanovených příslušným orgánem***, a to nejméně jednou, po uplynutí prvních šesti měsíců,*** a v každém případě na konci svého mandátu zprávy o finanční situaci instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) a o krocích uskutečněných během doby, po kterou je jmenován.“;

ca) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Dočasný správce je jmenován na dobu nejvýše jednoho roku. Tuto dobu lze ve výjimečných případech jednou prodloužit, jestliže jsou i nadále splněny podmínky pro jmenování dočasného správce. Příslušný orgán odpovídá za určení, zda jsou tyto podmínky splněny, a každé takové rozhodnutí odůvodňuje akcionářům.“

14) Článek 30 se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

„**Koordinace opatření včasného zásahu ve vztahu ke skupinám**“;

b) odstavce 1 až 4 se nahrazují tímto:

„1. Pokud jsou ve vztahu k mateřskému podniku v Unii splněny podmínky pro uložení opatření včasného zásahu podle článku 27, oznámí to orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě orgánu EBA a konzultuje s ostatními příslušnými orgány v rámci kolegia dohledu předtím, než rozhodne o uplatnění opatření včasného zásahu.

2. V návaznosti na oznámení a konzultaci podle odstavce 1 orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě rozhodne, zda je ve vztahu k příslušnému mateřskému podniku v Unii třeba použít opatření včasného zásahu podle článku 27, přičemž zohlední dopad těchto opatření na subjekty skupiny v jiných členských státech. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě oznámí toto rozhodnutí orgánu EBA a ostatním příslušným orgánům v kolegiu dohledu.

3. Pokud jsou ve vztahu k dceřinému podniku mateřského podniku v Unii splněny podmínky pro uložení opatření včasného zásahu podle článku 27, oznámí to příslušný orgán odpovědný za dohled na individuálním základě, jenž hodlá přijmout opatření v souladu s uvedeným článkem, orgánu EBA a konzultuje s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě.

Po obdržení oznámení může orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě posoudit pravděpodobný dopad uložení opatření včasného zásahu podle článku 27 na dotčenou instituci nebo subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), skupinu nebo subjekty skupiny v jiných členských státech. Výsledky tohoto posouzení orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě sdělí příslušnému orgánu do tří dnů.

Po tomto oznámení a konzultaci příslušný orgán rozhodne, zda uplatní opatření včasného zásahu. Rozhodnutí patřičně zohlední veškerá posouzení orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě. Příslušný orgán oznámí toto rozhodnutí orgánu EBA, orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě a dalším příslušným orgánům v kolegiu dohledu.

4. Pokud více než jeden příslušný orgán hodlá uplatnit opatření včasného zásahu podle článku 27 na více než jednu instituci nebo subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) ze stejné skupiny, posoudí orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a ostatní relevantní příslušné orgány, zda je vhodnější jmenovat stejného dočasného správce pro všechny dotčené subjekty nebo koordinovat uplatnění ostatních opatření včasného zásahu na více než jednu instituci nebo subjekt, aby se usnadnila řešení napravující finanční situaci dotčené instituce nebo subjektu. Posouzení má podobu společného rozhodnutí orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě a ostatních relevantních příslušných orgánů. Společného rozhodnutí musí být dosaženo do pěti dnů ode dne oznámení uvedeného v odstavci 1. Společné rozhodnutí musí být odůvodněné a mít podobu dokumentu, který orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě poskytne mateřskému podniku v Unii.

Na žádost kteréhokoli příslušného orgánu může EBA pomoci příslušným orgánům dosáhnout dohody v souladu s článkem 31 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Není-li společného rozhodnutí dosaženo do pěti dnů, mohou orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a příslušné orgány pro dceřiné podniky přijmout individuální rozhodnutí o jmenování dočasného správce pro instituce nebo subjekty podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), za něž nesou odpovědnost, a o uplatnění ostatních opatření včasného zásahu.“;

c) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Na žádost kteréhokoli příslušného orgánu může EBA pomoci příslušným orgánům, které hodlají uplatnit jedno nebo více opatření podle čl. 27 odst. 1a písm. a) této směrnice ve vztahu k bodům 4, 10, 11 a 19 oddílu A přílohy této směrnice, podle čl. 27 odst. 1a písm. c) této směrnice nebo podle čl. 27 odst. 1a písm. d) této směrnice, dosáhnout dohody v souladu s čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

15) Vkládá se nový článek 30a, který zní:

„Článek 30a

Příprava na řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány neprodleně oznámily orgánům příslušným k řešení krize kteroukoli z následujících skutečností:

a) kterékoli z opatření uvedených v čl. 104 odst. 1 směrnice 2013/36/EU, jejichž přijetí vyžadují po instituci nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice***, jejichž cílem je řešit zhoršení situace instituce, dotyčného subjektu nebo skupiny***;

b) pokud činnost dohledu prokáže, že jsou ve vztahu k instituci nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice splněny podmínky stanovené v čl. 27 odst. 1 této směrnice, posouzení, že jsou tyto podmínky splněny, bez ohledu na případné opatření včasného zásahu;

c) uplatnění některého z opatření včasného zásahu uvedených v článku 27.

Příslušné orgány ***v úzké*** spolupráci s orgány příslušnými k řešení krize pečlivě sledují situaci instituce nebo subjektu a to, jak dodržují opatření uvedená v prvním pododstavci písm. a), jejichž cílem je řešit zhoršení situace této instituce nebo tohoto subjektu, a opatření včasného zásahu uvedená v prvním pododstavci písm. c).

2. V případě, že se příslušné orgány domnívají, že existuje podstatné riziko, že by se ve vztahu k instituci nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) uplatnila jedna nebo více okolností uvedených v čl. 32 odst. 4, oznámí to co nejdříve orgánům příslušným k řešení krize. Toto oznámení obsahuje:

a) důvody oznámení;

b) přehled opatření, která by v přiměřené lhůtě zabránila selhání instituce nebo subjektu, jejich očekávaný dopad na instituci nebo subjekt, pokud jde o okolnosti uvedené v čl. 32 odst. 4, a předpokládanou lhůtu pro provedení těchto opatření.

Po obdržení oznámení uvedeného v prvním pododstavci orgány příslušné k řešení krize v úzké spolupráci s příslušnými orgány posoudí, co představuje přiměřenou lhůtu pro účely posouzení podmínky uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. b), přičemž zohlední rychlost zhoršování podmínek instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), ***případný dopad na finanční systém, ochranu vkladatelů a ochranu finančních prostředků klientů, riziko, že delší proces zvýší celkové náklady pro zákazníky a hospodářství,*** potřebu účinně provádět strategii řešení krize a jakékoli další relevantní aspekty. Orgány příslušné k řešení krize o tomto posouzení co nejdříve informují příslušné orgány.

Po oznámení uvedeném v prvním pododstavci příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize v úzké spolupráci sledují situaci instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), provádění všech relevantních opatření v předpokládané lhůtě a veškerý další důležitý vývoj. Za tímto účelem se orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány pravidelně scházejí, přičemž četnost schůzek stanoví orgány příslušné k řešení krize s ohledem na okolnosti případu. Příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize si neprodleně poskytují veškeré relevantní informace.

3. Příslušné orgány poskytnou orgánům příslušným k řešení krize veškeré informace, které si orgány příslušné k řešení krize vyžádají a které jsou nezbytné pro všechny následující účely:

a) aktualizaci plánu řešení krize a přípravu na možné řešení krize instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);

b) provedení ocenění podle článku 36.

Pokud příslušné orgány tyto informace ještě nemají k dispozici, orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány spolupracují a koordinují své kroky s cílem tyto informace získat. Za tímto účelem mají příslušné orgány pravomoc požadovat od instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), aby tyto informace poskytly, a to i prostřednictvím kontrol na místě, a poskytnout tyto informace orgánům příslušným k řešení krize.

4. Pravomoci orgánů příslušných k řešení krize zahrnují pravomoc uvádět instituci nebo subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) na trh pro potenciální kupující nebo učinit opatření pro takové uvedení na trh, nebo požadovat, aby tak učinily instituce nebo subjekt, a to pro následující účely:

a) k přípravě na řešení krize této instituce nebo subjektu s výhradou podmínek stanovených v čl. 39 odst. 2 a ustanovení o důvěrnosti obsažených v článku 84;

b) k poskytnutí informací pro účely posouzení podmínky uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. b) orgánem příslušným k řešení krize.

4a. Pokud se orgán příslušný k řešení krize při výkonu pravomoci uvedené v odstavci 4 rozhodne přímo uvádět subjekty na trh pro potenciální kupující, náležitě zohlední konkrétní okolnosti každého případu a možný dopad výkonu této pravomoci na celkovou pozici subjektu.

5. Pro účely odstavce 4 mají orgány příslušné k řešení krize pravomoc požádat instituci nebo subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), aby zavedly digitální platformu pro sdílení informací, které jsou nezbytné pro uvedení této instituce nebo tohoto subjektu na trh, s potenciálními kupujícími nebo s poradci a odhadci zajištěnými orgánem příslušným k řešení krize. ***V tomto případě se použije ustanovení čl. 84 odst. 1 písm. e).***

6. Zjištění, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 27 odst. 1, a předchozí přijetí opatření včasného zásahu nejsou nezbytnými podmínkami pro to, aby se orgány příslušné k řešení krize připravily na řešení krize instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo aby vykonávaly pravomoc uvedenou v odstavcích 4 a 5 tohoto článku.

7. Orgány příslušné k řešení krize neprodleně informují příslušné orgány o všech opatřeních přijatých podle odstavců 4 a 5.

8. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize úzce spolupracovaly:

a) při zvažování přijetí opatření uvedených v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) tohoto článku, jejichž cílem je řešit zhoršení situace instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), jakož i opatření uvedených v odst. 1 prvním pododstavci písm. c) tohoto článku;

b) při zvažování přijetí některého z opatření uvedených v odstavcích 4 a 5;

c) při provádění opatření uvedených v písmenech a) a b) tohoto pododstavce.

Příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby tato opatření a kroky byly konzistentní, koordinované a účinné.“

16) V čl. 31 odst. 2 se písmena c) a d) nahrazují tímto:

„c) chránit veřejné finanční prostředky tím, že se minimalizuje spoléhání se na mimořádnou veřejnou finanční podporu, zejména pokud je poskytována z rozpočtu členského státu;

d) chránit ***pojištěné vklady a v co největší míře i nepojištěné části způsobilých vkladů fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků*** a chránit investory, na něž se vztahuje směrnice 97/9/ES;“;

17) Článek 32 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize podnikly ve vztahu k instituci opatření k řešení krize, pokud orgány příslušné k řešení krize po obdržení sdělení podle odstavce 2 nebo z vlastního podnětu postupem podle odstavce 2 zjistí, že jsou splněny veškeré tyto podmínky:

a) instituce je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné;

b) neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by ***instituci v selhání nebo v pravděpodobném selhání*** v přiměřené lhůtě zabránilo jakékoli alternativní opatření soukromého sektoru, včetně opatření institucionálního systému ochrany, opatření dohledu, opatření včasného zásahu nebo odpisu či konverze příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků podle čl. 59 odst. 2 a přijaté ve vztahu k dané instituci;

c) opatření k řešení krize je ve veřejném zájmu v souladu s odstavcem 5.

2. Členské státy zajistí, aby příslušný orgán provedl posouzení podmínky uvedené v odst. 1 písm. a) po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize.

Členské státy mohou stanovit, že vedle příslušného orgánu může posouzení podmínky uvedené v odst. 1 písm. a) provést orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem, pokud mají orgány příslušné k řešení krize podle vnitrostátního práva nezbytné nástroje, aby takové posouzení provedly, zejména přiměřený přístup k relevantním informacím. V takovém případě členské státy zajistí, aby příslušný orgán neprodleně poskytl orgánu příslušnému k řešení krize veškeré relevantní informace, které si orgán příslušný k řešení krize vyžádá k provedení posouzení, a to předtím nebo poté, co jej orgán příslušný k řešení krize informuje o svém záměru provést toto posouzení.

Posouzení podmínky uvedené v odst. 1 písm. b) provede orgán příslušný k řešení krize v úzké spolupráci s příslušným orgánem ***po konzultaci s určeným orgánem systému pojištění vkladů a případně institucionálním systémem ochrany, jehož je instituce členem. Při konzultacích s institucionálním systémem ochrany se zváží mimo jiné dostupnost opatření institucionálního systému ochrany, která by mohla v přiměřené lhůtě zabránit selhání instituce***. Příslušný orgán neprodleně poskytne orgánu příslušnému k řešení krize všechny relevantní informace, které orgán příslušný k řešení krize požaduje k provedení svého posouzení. Příslušný orgán může rovněž informovat orgán příslušný k řešení krize, že považuje podmínku stanovenou v odst. 1 písm. b) za splněnou.“;

b) odstavec 4 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) je vyžadována mimořádná veřejná finanční podpora, s výjimkou případů, kdy je tato podpora poskytována v jedné z podob uvedených v článku 32c;“

ii) druhý až pátý pododstavec se zrušují;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Pro účely odst. 1 písm. c) se opatření k řešení krize považuje za opatření ve veřejném zájmu, pokud je toto opatření k řešení krize nezbytné pro dosažení jednoho nebo více účelů řešení krize stanovených v článku 31, je ve vztahu k uvedeným účelům přiměřené a likvidací instituce v běžném úpadkovém řízení by uvedených účelů účinněji dosaženo nebylo.

Má se za to, že opatření k řešení krize není ve veřejném zájmu pro účely odst. 1 písm. c) tohoto článku, pokud orgán příslušný k řešení krize rozhodl o tom, že vůči instituci uplatní zjednodušené povinnosti v souladu s článkem 4. Tato domněnka je vyvratitelná a nepoužije se, pokud orgán příslušný k řešení krize usoudí, že pokud by instituce byla likvidována v běžném úpadkovém řízení, byl by ohrožen jeden nebo více účelů řešení krize.

Členské státy zajistí, aby orgán příslušný k řešení krize při provádění posouzení uvedeného v prvním pododstavci na základě informací, které má k dispozici v době tohoto posouzení, ***zhodnotil*** a porovnal veškerou mimořádnou veřejnou finanční podporu, ***jež má být*** instituci ***poskytnuta***, a to jak v případě řešení krize, tak v případě likvidace v souladu s platným vnitrostátním právem.“

5a. EBA přispívá ke sledování a podpoře účinného a jednotného uplatňování posouzení veřejného zájmu uvedeného v odstavci 5.

Do... [dva roky ode dne použitelnosti této pozměňující směrnice] předloží EBA zprávu o oblasti působnosti a o uplatňování odstavce 5 v celé Unii. Tato zpráva se předá Komisi, aby posoudila účinnost opatření uvedených v odstavci 5 a jejich dopad na rovné podmínky.

Na základě výsledku zprávy může EBA do... [dva roky ode dne použitelnosti této pozměňující směrnice] vypracovat regulační technické normy s cílem sblížit postupy a vytvořit rovné podmínky mezi členskými státy.“

18) Články 32a a 32b se nahrazují tímto:

„Článek 32a

Podmínky zahájení řešení krize ve vztahu k ústřednímu subjektu a úvěrovým institucím trvale přidruženým k ústřednímu subjektu

Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize ***přijaly*** opatření k řešení krize ve vztahu k ústřednímu subjektu a všem k němu trvale přidruženým úvěrovým institucím, které jsou součástí téže skupiny řešící krizi, ***pouze*** pokud ústřední subjekt a všechny k němu trvale přidružené úvěrové instituce, nebo skupina řešící krizi, do níž patří, jako celek splňují podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1.

Článek 32b

Řízení ve vztahu k institucím a subjektům, jež nepodléhají opatřením k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že orgán příslušný k řešení krize zjistí, že instituce nebo subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) splňuje podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1 písm. a) a b), ale nesplňuje podmínku stanovenou v čl. 32 odst. 1 písm. c), měl příslušný vnitrostátní správní nebo soudní orgán pravomoc neprodleně zahájit řízení o řádné likvidaci instituce nebo subjektu v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy.

2. Členské státy zajistí, aby instituce nebo subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), který je likvidován řádným způsobem v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy, v přiměřené lhůtě opustil trh nebo ukončil své bankovní činnosti.

3. Členské státy zajistí, aby v případě, že orgán příslušný k řešení krize zjistí, že instituce nebo subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) splňuje podmínky uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. a) a b), ale nesplňuje podmínku uvedenou v čl. 32 odst. 1 písm. c), bylo zjištění, že instituce nebo subjekt je v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, podle čl. 32 odst. 1 písm. a) podmínkou pro odebrání povolení příslušným orgánem podle článku 18 směrnice 2013/36/EU.

4. Členské státy zajistí, aby odebrání povolení instituci nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) bylo dostatečnou podmínkou pro to, aby příslušný vnitrostátní správní nebo soudní orgán mohl neprodleně zahájit řízení o řádné likvidaci instituce nebo subjektu v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy.“

19) Vkládá se nový článek 32c, který zní:

„*Článek 32c*

Mimořádná veřejná finanční podpora

1. Členské státy zajistí, aby mimořádná veřejná finanční podpora mimo opatření k řešení krize mohla být instituci nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) poskytnuta pouze výjimečně v jednom z následujících případů a za předpokladu, že mimořádná veřejná finanční podpora splňuje podmínky a požadavky stanovené v rámci státní podpory Unie:

a) pokud má mimořádná veřejná finanční podpora v zájmu nápravy závažného narušení hospodářství členského státu ***výjimečné nebo systémové povahy a*** zachování finanční stability některou z těchto forem:

   i) státní záruka za likviditní facility poskytnuté centrálními bankami v souladu s podmínkami centrálních bank;

   ii) státní záruka za nově vydané závazky;

   iii) získání kapitálových nástrojů jiných než nástrojů kmenového kapitálu tier 1 nebo získání jiných kapitálových nástrojů nebo použití opatření na záchranu znehodnocených aktiv při cenách, době trvání a za jiných podmínek, jež neposkytují dotčené instituci nebo subjektu neoprávněnou výhodu, ***za předpokladu, že*** v okamžiku poskytnutí veřejné podpory nenastanou ***žádné*** okolnosti uvedené v čl. 32 odst. 4 písm. a), b) nebo c) ani okolnosti uvedené v čl. 59 odst. 3;

b) pokud má mimořádná veřejná finanční podpora podobu ***nákladově efektivního*** zásahu systému pojištění vkladů ▌ v souladu s podmínkami stanovenými v článcích 11a a 11b směrnice 2014/49/EU, za předpokladu, že nenastane žádná z okolností uvedených v čl. 32 odst. 4;

c) pokud má mimořádná veřejná finanční podpora podobu ***nákladově efektivního*** zásahu systému pojištění vkladů v souvislosti s likvidací ***úvěrové*** instituce podle článku 32b a v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 11 odst. 5 směrnice 2014/49/EU;

d) pokud má mimořádná veřejná finanční podpora podobu státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU poskytnuté v souvislosti s likvidací instituce nebo subjektu podle článku 32b této směrnice, s výjimkou podpory poskytnuté systémem pojištění vkladů podle čl. 11 odst. 5 směrnice 2014/49/EU.

2. Podpůrná opatření uvedená v odst. 1 písm. a) splňují všechny tyto podmínky:

a) opatření jsou omezena na solventní instituce nebo subjekty, jak potvrdil příslušný orgán;

b) opatření jsou svou povahou preventivní a dočasná a jsou založena na předem definované strategii ukončení ***podpůrného opatření*** schválené příslušným orgánem, včetně jasně stanoveného data ukončení, data prodeje nebo splátkového kalendáře pro kterékoli z poskytnutých opatření; ***tyto informace se zveřejní až jeden rok po dokončení strategie ukončení podpůrného opatření nebo provedení plánu nápravných opatření nebo posouzení podle sedmého pododstavce tohoto odstavce***;

c) opatření jsou přiměřená z hlediska nápravy důsledků závažného narušení nebo z hlediska zachování finanční stability;

d) opatření se nepoužívají ke kompenzaci ztrát, které instituci nebo subjektu vznikly nebo pravděpodobně v ***příštích 12 měsících*** vzniknou.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) se má za to, že instituce nebo subjekt jsou solventní, pokud příslušný orgán dospěl k závěru, že nedošlo nebo ***na základě současných očekávání*** v následujících dvanácti měsících pravděpodobně nedojde k porušení žádného z požadavků uvedených v čl. 92 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, článku 104a směrnice 2013/36/EU, čl. 11 odst. 1 nařízení (EU) 2019/2033, článku 40 směrnice (EU) 2019/2034 nebo příslušných použitelných požadavků podle práva Unie nebo vnitrostátního práva.

Pro účely prvního pododstavce písm. d) vyčíslí relevantní příslušný orgán ztráty, které instituci nebo subjektu vznikly nebo pravděpodobně vzniknou. Toto vyčíslení vychází přinejmenším z ***přezkumů kvality aktiv prováděných ECB, EBA nebo vnitrostátními orgány nebo případně z kontrol na místě prováděných příslušným orgánem. Pokud takový postup nelze provést včas, může příslušný orgán založit své hodnocení na rozvaze*** instituce nebo subjektu, pokud je rozvaha v souladu s platnými účetními pravidly a standardy potvrzených nezávislým externím auditorem. ***Příslušný orgán vynaloží veškeré úsilí, aby zajistil, že kvantifikace vychází z tržní hodnoty aktiv, závazků a podrozvahových položek instituce nebo subjektu.***

Podpůrná opatření uvedená v odst. 1 písm. a) bodě iii) jsou omezena na opatření, která příslušný orgán vyhodnotil jako nezbytná k ***zajištění*** solventnosti instituce nebo subjektu tím, že řeší jejich nedostatek kapitálu zjištěný v nepříznivém scénáři vnitrostátních nebo unijních zátěžových testů nebo zátěžových testů v rámci jednotného mechanismu dohledu nebo podobných úkonů prováděných Evropskou centrální bankou, orgánem EBA nebo vnitrostátními orgány a v příslušných případech potvrzených příslušným orgánem.

Odchylně od odst. 1 písm. a) bodu iii) je získání nástrojů kmenového kapitálu tier 1 výjimečně povoleno, pokud je povaha zjištěného nedostatku taková, že získání jakýchkoli dalších kapitálových nástrojů nebo jiných kapitálových nástrojů by dotčené instituci nebo subjektu neumožnilo řešit nedostatek kapitálu zjištěný v nepříznivém scénáři v příslušném zátěžovém testu nebo podobném úkonu. Objem získaných nástrojů kmenového kapitálu tier 1 nesmí překročit 2 % celkové výše rizikové expozice dotčené instituce nebo subjektu vypočtené v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

V případě, že některé z podpůrných opatření uvedených v odst. 1 písm. a) není umořeno, splaceno nebo jinak ukončeno v souladu s podmínkami strategie ukončení ***podpůrného opatření*** stanovené v době udělení takového opatření, příslušný orgán ***od instituce*** nebo subjektu ***požaduje, aby předložily jednorázový plán nápravných opatření. V plánu nápravných opatření jsou popsány kroky, které je třeba uskutečnit za účelem zachování nebo obnovení souladu s požadavky dohledu, dlouhodobé životaschopnosti instituce nebo subjektu a jejich schopnosti splatit poskytnutou částku, jakož i související časový rámec***.

Pokud příslušný orgán nepovažuje jednorázový plán nápravných opatření za důvěryhodný nebo proveditelný nebo pokud instituce nebo subjekt plán nápravných opatření neplní, provede se posouzení, zda je instituce nebo subjekt v selhání nebo zda je jeho selhání pravděpodobné, v souladu s článkem 32.

3. EBA vydá do... [Úřad pro publikace: vložte datum = 1 rok ode dne vstupu této směrnice v platnost] pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 o druhu testů, přezkumů nebo úkonů uvedených v odst. 2 čtvrtém pododstavci, které mohou vést k podpůrným opatřením uvedeným v odst. 1 písm. a) bodě iii).“

20) V článku 33 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize přijaly opatření k řešení krize ve vztahu k subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d), pokud tento subjekt splňuje podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1.

Pro tyto účely se má za to, že subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d) je v selhání nebo je jeho selhání pravděpodobné, za jakékoli z těchto okolností:

a) subjekt splňuje jednu nebo více podmínek stanovených v čl. 32 odst. 4 písm. b), c) nebo d);

b) subjekt závažným způsobem porušuje příslušné požadavky stanovené v nařízení (EU) č. 575/2013 nebo ve směrnici 2013/36/EU nebo existují objektivní skutečnosti, které naznačují, že subjekt v blízké budoucnosti tyto požadavky závažným způsobem poruší.“

21) Článek 33a se mění takto:

a) v odstavci 8 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize neprodleně oznámily instituci nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) a orgánům uvedeným v čl. 83 odst. 2 písm. a) až h) výkon pravomoci uvedené v odstavci 1 tohoto článku poté, co bylo podle čl. 32 odst. 1 písm. a) zjištěno, že instituce nebo subjekt jsou v selhání nebo že je jejich selhání pravděpodobné, avšak předtím, než je přijato rozhodnutí o řešení krize.“;

b) v odstavci 9 se doplňuje druhý pododstavec, který zní:

„Odchylně od prvního pododstavce členské státy zajistí, aby v případech, kdy jsou tyto pravomoci vykonávány ve vztahu ke způsobilým vkladům a tyto vklady nejsou považovány za nedostupné pro účely směrnice 2014/49/EU, měli vkladatelé přístup k náležitému dennímu obnosu z těchto vkladů.“

22) Článek 35 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly jmenovat zvláštního správce, jenž nahradí vedoucí orgán instituce v režimu řešení krize nebo překlenovací instituce nebo s ním spolupracuje. Orgány příslušné k řešení krize jmenování zvláštního správce zveřejní. Orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby zvláštní správce měl kvalifikaci, schopnosti a znalosti nezbytné k výkonu své funkce.

Článek 91 směrnice 2013/36/EU se na jmenování zvláštních správců nepoužije.“;

b) v odstavci 2 se první věta nahrazuje tímto:

„Zvláštní správce má veškeré pravomoci akcionářů a vedoucího orgánu instituce v režimu řešení krize nebo překlenovací instituce.“;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Členské státy vyžadují, aby zvláštní správce pro jmenující orgán příslušný k řešení krize v pravidelných odstupech stanovených tímto orgánem a na počátku a na konci svého mandátu vypracovával zprávy o hospodářské a finanční situaci instituce v režimu řešení krize nebo překlenovací instituce a o krocích, jež byly uskutečněny při plnění jeho povinností.“

23) Článek 36 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první věta nahrazuje tímto:

„1. Před určením, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize nebo podmínky pro odpis nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků podle článku 59, orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby osoba, která je nezávislá na jakémkoli veřejném orgánu, včetně orgánu příslušného k řešení krize, a na instituci nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), provedla poctivé, obezřetné a realistické ocenění aktiv a závazků instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d).“;

b) vkládá se nový odstavec 7a, který zní:

„7a. Je-li to nezbytné pro přijetí rozhodnutí podle odst. 4 písm. c) a d), odhadce doplní informace uvedené v odst. 6 písm. c) o odhad hodnoty podrozvahových aktiv a závazků, včetně podmíněných závazků a aktiv.“

24) V článku 37 se doplňuje nový odstavec 11, který zní:

„11. EBA sleduje opatření a přípravu orgánů příslušných k řešení krize s cílem zajistit účinné provádění nástrojů a pravomocí k řešení krize v případě řešení krize. EBA předloží Komisi zprávu obsahující aktuální informace o stávajících postupech a případných rozdílech mezi členskými státy do... [Úřad pro publikace: vložte datum = 2 roky ode dne vstupu této směrnice v platnost] a v příslušných případech sleduje provádění všech doporučení uvedených v této zprávě.

Zpráva uvedená v prvním pododstavci obsahuje informace alespoň o těchto skutečnostech:

a) o mechanismech zavedených k provádění nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů a v příslušných případech o úrovni zapojení infrastruktur finančních trhů a orgánů třetích zemí;

b) o mechanismech zavedených k operacionalizaci používání jiných nástrojů k řešení krize;

c) o úrovni transparentnosti vůči příslušným zúčastněným stranám, pokud jde o mechanismy uvedené v písmenech a) a b).“

25) Článek 40 se mění takto:

a) v odstavci 1 se návětí nahrazuje tímto:

„Členské státy za účelem uplatňování nástroje překlenovací instituce a s ohledem na potřebu udržet zásadní funkce v rámci překlenovací instituce nebo některý z účelů řešení krize zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc převést na překlenovací instituci všechny tyto položky:“;

b) v odstavci 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Použitím nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů pro účel uvedený v čl. 43 odst. 2 písm. b) nesmí být dotčena schopnost orgánu příslušného k řešení krize ovládat překlenovací instituci. Pokud použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů umožňuje, aby byl kapitál překlenovací instituce plně zajištěn prostřednictvím konverze závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů na akcie nebo jiné druhy kapitálových nástrojů, lze upustit od požadavku, aby byla překlenovací instituce zcela nebo částečně vlastněna jedním nebo více veřejnými orgány.“

26) V čl. 42 odst. 5 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) takový převod je třeba pro zajištění řádného fungování instituce v režimu řešení krize, překlenovací instituce nebo samotné společnosti pro správu aktiv nebo“.

27) Článek 44 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů mohl být používán na všechny závazky instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), které nejsou z oblasti působnosti tohoto nástroje vyloučeny podle odstavce 2 nebo 3 tohoto článku, včetně těch, které vedou k vytvoření účetní rezervy.“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Mechanismus financování k řešení krizí může poskytnout příspěvek podle odstavce 4, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

a) akcionáři a držitelé jiných nástrojů účasti, držitelé příslušných kapitálových nástrojů a jiných závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů snížením, odpisem nebo konverzí podle čl. 48 odst. 1 a čl. 60 odst. 1 a v příslušných případech systém pojištění vkladů podle článku 109 přispěli k absorpci ztrát a rekapitalizaci v rozsahu nejméně 8 % celkových závazků včetně kapitálu instituce v režimu řešení krize, přičemž se vychází z ocenění provedeného v souladu s článkem 36;

b) příspěvek mechanismu financování k řešení krizí není vyšší než 5 % celkových závazků včetně kapitálu instituce v režimu řešení krize na základě ocenění provedeného v souladu s článkem 36.“;

28) Článek 44a ***se mění takto:***

a) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„6a. Členské státy zajistí, aby úvěrová instituce vydávající způsobilé nástroje kvalifikované jako vedlejší kapitál tier 1, nástroje kapitálu tier 2 nebo způsobilé závazky mohla tyto nástroje prodat stávajícímu vkladateli této úvěrové instituce, který se považuje za neprofesionálního zákazníka ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 11 směrnice 2014/65/EU, pouze pokud jsou splněny podmínky uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c) tohoto článku a v době nákupu jsou splněny obě tyto podmínky:

a) vkladatel, který se považuje za neprofesionálního zákazníka, neinvestuje do nástrojů uvedených v tomto odstavci celkovou částku přesahující 10 % jeho portfolia finančních nástrojů;

b) počáteční investice do jednoho nebo více nástrojů uvedených v tomto odstavci dosahuje výše nejméně 30 000 EUR.

Úvěrová instituce zajistí, aby podmínky uvedené v písmenech a) a b) tohoto odstavce byly v okamžiku nákupu splněny, a to na základě informací poskytnutých neprofesionálním zákazníkem v souladu s odstavcem 3.

6b. Způsobilé nástroje uvedené v odstavci 6a prodávané emitující úvěrovou institucí jejím vkladatelům, kteří se považují za retailové investory, aniž by splňovali podmínky stanovené v uvedeném odstavci, se nezapočítávají do požadavků podle článku 45e nebo 45f po dobu, po kterou tyto nástroje drží vkladatel, jemuž byly prodány.

6c. Orgány příslušné k řešení krize v rámci posuzování způsobilosti k řešení krize v souladu s články 15 až 16 každoročně podle jednotlivých skupin a institucí sledují, do jaké míry retailoví investoři drží nástroje způsobilé pro MREL, a nejméně jednou ročně podávají zprávu o výsledcích orgánu EBA.“;

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„7a. Členské státy nemusí uplatňovat odstavce 6a a 6b tohoto článku na nástroje uvedené v odstavci 6a, které byly vydány před... [12 měsíců ode dne vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

8. Do... [Úřad pro publikace: vložte datum = 24 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost] předloží EBA Komisi zprávu o uplatňování tohoto článku. Tato zpráva porovná opatření přijatá členskými státy k dosažení souladu s tímto článkem, analyzuje jejich účinnost při ochraně retailových investorů a posoudí jejich dopad na přeshraniční operace.

Na základě této zprávy může Komise předložit legislativní návrh změny této směrnice.“

29) V článku 45 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby instituce a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) trvale splňovaly požadavky na kapitál a způsobilé závazky, jsou-li vyžadovány a stanoveny orgánem příslušným k řešení krize v souladu s tímto článkem a články 45a až 45i.“

30) Článek 45b se mění takto:

a) v odstavcích 4, 5 a 7 se slovo „G-SVI“ nahrazuje slovy „subjekty G-SVI“;

b) odstavec 8 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se slovo „G-SVI“ nahrazuje slovy „subjekty G-SVI“;

ii) ve druhém pododstavci písm. c) se slovo „G-SVI“ nahrazuje slovy „subjektem G-SVI“;

iii) ve čtvrtém pododstavci se slovo „G-SVI“ nahrazuje slovy „subjekty G-SVI“;

c) doplňuje se nový odstavec 10, který zní:

„10. Orgány příslušné k řešení krize mohou subjektům řešícím krizi povolit, aby splnily požadavky uvedené v odstavcích 4, 5 a 7 prostřednictvím kapitálu nebo závazků uvedených v odstavcích 1 a 3, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) u subjektů, které jsou subjekty G-SVI nebo subjekty řešícími krizi, na které se vztahuje čl. 45c odst. 5 nebo 6, orgán příslušný k řešení krize nesnížil požadavek uvedený v odstavci 4 tohoto článku podle prvního pododstavce uvedeného odstavce;

b) závazky uvedené v odstavci 1 tohoto článku, které nesplňují podmínku uvedenou v čl. 72b odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, splňují podmínky stanovené v čl. 72b odst. 4 písm. b) až e) uvedeného nařízení."

31) Článek 45c se mění takto:

a) v odst. 3 osmém pododstavci se slova „zásadních hospodářských funkcí" nahrazují slovy „zásadních funkcí";

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících metodiku používanou orgány příslušnými k řešení krize k odhadu požadavku uvedeného v článku 104a směrnice 2013/36/EU a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv pro:

a) subjekty řešící krizi na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi, pokud se na skupinu řešící krizi nevztahují tyto požadavky podle směrnice 2013/36/EU;

b) subjekty, které samy nejsou subjekty řešícími krizi, pokud se na daný subjekt nevztahují tyto požadavky podle směrnice 2013/36/EU na stejném základě jako požadavky uvedené v článku 45f této směrnice.

Tyto návrhy regulačních technických norem předloží orgán EBA Komisi do … [Úřad pro publikace: vložte datum = 12 měsíců ode dne vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.";

c) v odst. 7 osmém pododstavci se slova „zásadních hospodářských funkcí" nahrazují slovy „zásadních funkcí
".

32) Vkládá se nový článek 45ca, který zní:

„Článek 45ca

Určení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky pro strategie převodu ▌

1. Při uplatňování článku 45c na subjekt řešící krizi, jehož upřednostňovaná strategie řešení krize předpokládá ***nezávisle nebo v kombinaci s jinými nástroji k řešení krize*** ▌ použití nástroje převodu činnosti nebo nástroje překlenovací instituce ▌, stanoví orgán příslušný k řešení krize v příslušných případech rekapitalizační částku podle čl. 45c odst. 3 přiměřeně na základě následujících kritérií:

a) velikosti, modelu podnikání, modelu financování a rizikového profilu ***subjektu řešícího krizi nebo případně velikosti části subjektu řešícího krizi, která je předmětem nástroje převodu činnosti nebo nástroje překlenovací instituce***;

b) akcií, jiných nástrojů účasti, aktiv, práv nebo závazků, které mají být převedeny na příjemce, jak je uvedeno v plánu řešení krize, s přihlédnutím k:

i) hlavním liniím podnikání a zásadním funkcím subjektu řešícího krizi;

ii) závazkům vyloučeným z rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 44 odst. 2;

iii) zárukám uvedeným v článcích 73 až 80;

iiia) očekávaným kapitálovým požadavkům pro jakoukoli překlenovací instituci, které by mohly být potřebné k uskutečnění odchodu subjektu řešícího krizi z trhu, aby byl zajištěn soulad překlenovací instituce s nařízením (EU) č. 575/2013, směrnicí 2013/36/EU a případně směrnicí 2014/65/EU;

iiib) očekávanému požadavku příjemce, aby transakce byla kapitálově neutrální, pokud jde o požadavky platné pro nabývající subjekt.

c) očekávané hodnoty a prodejnosti akcií, jiných nástrojů účasti, aktiv, práv nebo závazků subjektu řešícího krizi uvedených v písmeni b) s přihlédnutím k:

i) veškerým závažným překážkám bránícím způsobilosti k řešení krize, které zjistil orgán příslušný k řešení krize a které ▌souvisejí s uplatněním nástroje převodu činnosti nebo nástroje překlenovací instituce;

ii) ztrátám plynoucím z aktiv, práv nebo závazků ponechaných ve zbytkové části instituce;

iia) potenciálně nepříznivému tržnímu prostředí v době řešení krize;

d) zda upřednostňovaná strategie řešení krize předpokládá převod akcií nebo jiných nástrojů účasti vydaných subjektem řešícím krizi nebo všech či části aktiv, práv a závazků subjektu řešícího krizi;

e) zda upřednostňovaná strategie řešení krize předpokládá použití nástroje oddělení aktiv.

▌

3. Výsledkem použití odstavce 1 nesmí být částka vyšší než částka vyplývající z použití čl. 45c odst. 3 ***nebo objem, který je nižší než 13,5 % celkového objemu rizikové expozice vypočteného v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a nižší než 5 % celkové míry expozic příslušného subjektu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku vypočtené v souladu s články 429 a 429a nařízení (EU) č. 575/2013***.“;

33) V čl. 45d odst. 1 se návětí nahrazuje tímto:

„Požadavek podle čl. 45 odst. 1 pro subjekt řešící krizi, který je subjektem G-SVI, zahrnuje:“.

34) V čl. 45f odst. 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Odchylně od prvního a druhého pododstavce tohoto odstavce mateřské podniky v Unii, které samy nejsou subjekty řešícími krizi, avšak jsou dceřinými podniky subjektů ze třetích zemí, splňují požadavky stanovené v článcích 45c a 45d na konsolidovaném základě.“

35) Článek 45l se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) jak byl požadavek na kapitál a způsobilé závazky stanovený v souladu s článkem 45e nebo 45f proveden na vnitrostátní úrovni, včetně článku 45ca, a zejména zda se jeho výše stanovená pro srovnatelné subjekty mezi členskými státy liší;“

b) v odst. 3 druhém pododstavci se doplňuje nová věta, která zní:

„Povinnost uvedená v odstavci 2 přestane platit po předložení druhé zprávy.“

35) V článku 45m se vkládá nový odstavec, který zní:

„1a. Odchylně od čl. 45 odst. 1 orgány příslušné k řešení krize stanoví vhodná přechodná období pro to, aby instituce nebo subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) splnily požadavky podle článků 45e nebo 45f nebo požadavky podle čl. 45b odst. 4, 5 nebo 7, podléhají-li těmto požadavkům v důsledku vstupu... [této pozměňující směrnice v platnost]. Lhůta, v níž mají instituce a subjekty splnit požadavky podle článků 45e nebo 45f nebo požadavky vyplývající z uplatnění čl. 45b odst. 4, 5 nebo 7, je... [čtyři roky ode dne použitelnosti této pozměňující směrnice].

Orgán příslušný k řešení krize určí pro požadavky podle článků 45e nebo 45f nebo případně požadavky vyplývající z uplatnění čl. 45b odst. 4, 5 nebo 7 průběžné cílové úrovně, které musí instituce nebo subjekty uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce splnit do... [dva roky ode dne vstupu této pozměňující směrnice v platnost]. Tyto průběžné cílové úrovně zpravidla zajistí rovnoměrné navyšování kapitálu a způsobilých závazků na požadovanou úroveň.

Orgán příslušný k řešení krize může stanovit přechodné období končící po [čtyři roky ode dne použitelnosti této pozměňující směrnice], je-li to řádně odůvodněné a vhodné na základě kritérií uvedených v odstavci 7, přičemž zohlední:

a) vývoj finanční situace subjektu;

b) vyhlídky, že subjekt bude v přiměřené lhůtě schopen zajistit soulad s požadavky podle článků 45e nebo 45f nebo požadavkem vyplývajícím z uplatnění čl. 45b odst. 4, 5 nebo 7, a

c) skutečnost, zda je subjekt schopen nahradit závazky, které přestaly splňovat kritéria způsobilosti nebo splatnosti, a pokud toho schopen není, zda je tato neschopnost individuální povahy nebo je způsobena narušením na úrovni celého trhu.“;

36) V článku 45m se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Požadavky uvedené v čl. 45b odst. 4 a 7 a v příslušných případech v čl. 45c odst. 5 a 6 se nepoužijí po dobu tří let ode dne, kdy subjekt řešící krizi nebo skupina, jejíž je subjekt řešící krizi součástí, byly určeny jako G-SVI nebo mimounijní G-SVI, nebo od kterého se subjekt řešící krizi nachází v situaci uvedené v čl. 45c odst. 5 nebo 6.“

37) V čl. 46 odst. 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Posouzením uvedeným v odstavci 1 tohoto článku se stanoví částka, v níž musí být závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů odepsány nebo konvertovány:

a) aby se obnovil poměr kmenového kapitálu tier 1 instituce v režimu řešení krize nebo v příslušných případech stanovil poměr překlenovací instituce s ohledem na jakékoli vložení kapitálu mechanismem financování k řešení krizí podle čl. 101 odst. 1 písm. d) této směrnice;

b) aby byla udržena dostatečná důvěra trhu v instituci v režimu řešení krize nebo překlenovací instituci, s přihlédnutím k případným podmíněným závazkům, a aby instituce v režimu řešení krize mohla díky tomu po dobu alespoň jednoho roku nadále splňovat podmínky pro povolení a pokračovat v provozování činností, pro něž má povolení podle směrnice 2013/36/EU nebo směrnice 2014/65/EU.“

38) V čl. 47 odst. 1 písm. b) se bod i) nahrazuje tímto:

„i) příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 59 vydaných institucí na základě pravomoci podle čl. 59 odst. 2 nebo“.

39) Článek 52 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Za výjimečných okolností může orgán příslušný k řešení krize prodloužit lhůtu jednoho měsíce pro předložení plánu reorganizace podnikatelské činnosti o další měsíc.“;

b) v odstavci 5 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Orgán příslušný k řešení krize může od instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) požadovat, aby do plánu reorganizace podnikatelské činnosti zahrnuly další prvky.“

40) V článku 53 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Pokud orgán příslušný k řešení krize na základě pravomoci uvedené v čl. 63 odst. 1 písm. e) sníží jistinu závazku nebo splatnou neuhrazenou částku ve vztahu k závazku, včetně závazku vedoucího k vytvoření účetní rezervy, na nulu, považují se uvedený závazek a veškeré povinnosti nebo pohledávky vzniklé v souvislosti s ním, jež neexistovaly v době výkonu pravomoci, pro všechny účely za uhrazené a v žádném následujícím řízení v souvislosti s institucí v režimu řešení krize nebo jakýmkoli nástupnickým subjektem v jakékoli následné likvidaci nejsou přípustné.“

41) Článek 55 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) závazek není vkladem podle čl. 108 odst. 1 písm. a) nebo b);“

b) v odstavci 2 se pátý a šestý pododstavec nahrazují tímto:

„Pokud orgán příslušný k řešení krize v rámci posouzení způsobilosti k řešení krize instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) v souladu s články 15 a 16 nebo kdykoli jindy zjistí, že v třídě závazků, která zahrnuje způsobilé závazky, činí výše závazků, které nezahrnují smluvní podmínku uvedenou v odstavci 1 tohoto článku, spolu se závazky, jež jsou vyloučeny z uplatnění nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů v souladu s čl. 44 odst. 2 nebo by mohly být vyňaty v souladu s čl. 44 odst. 3, více než 10 % této třídy,

okamžitě vyhodnotí dopad této konkrétní skutečnosti na způsobilost dané instituce nebo subjektu k řešení krize, včetně dopadu na způsobilost k řešení krize vyplývajícího z rizika porušení záruk pro věřitele stanovených v článku 73 při uplatnění pravomoci k odpisu nebo konverzi způsobilých závazků.

Pokud orgán příslušný k řešení krize dospěje na základě posouzení uvedeného v pátém pododstavci tohoto odstavce k závěru, že závazky, které nezahrnují smluvní podmínku uvedenou v odstavci 1 tohoto článku, tvoří podstatnou překážku způsobilosti k řešení krize, uplatní v příslušných případech pravomoci uvedené v článku 17 s cílem odstranit tuto překážku způsobilosti k řešení krize.“

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Instituce a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) podávají orgánu příslušnému k řešení krize každoročně zprávu o:

a) celkových zbývajících částkách všech závazků, které se řídí právem třetí země;

b) v případě položek uvedených v písmenech a) a b):

i) jejich složení, včetně jejich profilu splatnosti;

ii) jejich pořadí v běžném úpadkovém řízení;

iii) zda závazek není vyloučen podle čl. 44 odst. 2;

iv) zda smluvní ustanovení obsahují termín požadovaný odstavcem 1;

v) pokud bylo zjištěno, že zahrnutí smluvního uznání ustanovení o odepsání závazků v souladu s odstavcem 2 je právně nebo jinak neproveditelné, o kategoriích závazku podle odstavce 7.

Pokud jsou instituce a subjekty součástí skupiny řešící krizi, vypracuje zprávu subjekt řešící krizi týkající se skupiny řešící krizi v rozsahu požadovaném v odst. 1 druhém a třetím pododstavci.“;

d) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„8a. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, aby upřesnila postupy a jednotné formáty a šablony pro oznamování orgánům příslušným k řešení krize pro účely odstavce 2.

Tyto návrhy prováděcích technických norem předloží orgán EBA Komisi do … [jeden rok ode dne vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

42) Článek 59 se mění takto:

a) v odstavci 3 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) instituce nebo subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) vyžaduje mimořádnou veřejnou finanční podporu, s výjimkou případů, kdy je tato podpora poskytována v jedné z podob uvedených v článku 32c.“;

b) v odstavci 4 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) s ohledem na časové možnosti, potřebu účinně vykonat pravomoci k odpisu a konverzi nebo provést strategii řešení krize skupiny řešící krizi a další relevantní okolnosti neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by selhání instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo skupiny v přiměřené lhůtě zabránila opatření jiná než opatření k odpisu nebo konverzi kapitálových nástrojů a způsobilých závazků podle odstavce 1a, včetně alternativních opatření soukromého sektoru, opatření dohledu nebo opatření včasného zásahu.“

43) Článek 63 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno m) se nahrazuje tímto:

„m) pravomoc požadovat po příslušném orgánu, aby včas posoudil nabyvatele kvalifikované účasti, odchylně od lhůt stanovených v článku 22 směrnice 2013/36/EU a v článku 12 směrnice 2014/65/EU;“

ii) doplňuje se nové písmeno n), které zní:

„n) pravomoc podávat žádosti podle čl. 17 odst. 5 nařízení (EU) č. 596/2014 jménem instituce v režimu řešení krize.“;

b) v odstavci 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) s výhradou čl. 3 odst. 6 a čl. 85 odst. 1 požadavkům na získání schválení nebo souhlasu jakékoli veřejné nebo soukromé osoby, včetně akcionářů nebo věřitelů instituce v režimu řešení krize a příslušných orgánů pro účely článků 22 až 27 směrnice 2013/36/EU;“.

44) V článku 71a se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Odstavec 1 se použije na jakoukoli finanční smlouvu, která splňuje všechny následující podmínky:

a) smlouva zakládá novou povinnost nebo významně mění stávající povinnost poté, co vstoupí v platnost předpisy přijaté na vnitrostátní úrovni za účelem provedení tohoto článku;

b) smlouva stanoví výkon jednoho nebo více práv na ukončení smlouvy nebo práv vymáhat práva ze zajištění, na které by se uplatnily články 33a, 68, 69, 70 nebo 71, pokud by se finanční smlouva řídila právem příslušného členského státu.“

45) V čl. 74 odst. 3 se doplňuje nové písmeno d), které zní:

„d) při určování ztrát, které by systému pojištění vkladů vznikly, pokud by instituce byla likvidována v běžném úpadkovém řízení, použije kritéria a metodiku uvedenou v článku 11e směrnice 2014/49/EU a v jakémkoli aktu v přenesené pravomoci přijatém podle uvedeného článku.“

45) V článku 84 se vkládá nový odstavec, který zní:

„6a. Tento článek nebrání výměně informací mezi orgány příslušnými k řešení krize a daňovými orgány téhož členského státu, pokud je tato výměna stanovena vnitrostátními právními předpisy dotyčného členského státu. Pokud tyto informace pocházejí z jiného členského státu, jsou sdělovány pouze s výslovným souhlasem příslušného orgánu, který je poskytl.“;

46) V článku 88 se vkládá nový odstavec 6a, který zní:

„6a. K usnadnění úkolů uvedených v čl. 10 odst. 1, čl. 15 odst. 1 a čl. 17 odst. 1 a k výměně všech relevantních informací orgán příslušný k řešení krize instituce s významnými pobočkami v jiných členských státech zřídí kolegium k řešení krize a předsedá mu.

Orgán příslušný k řešení krize instituce uvedené v prvním pododstavci rozhodne, které orgány se zúčastní zasedání nebo činnosti kolegia k řešení krize, přičemž zohlední význam činnosti, která má být pro tyto orgány plánována nebo koordinována, zejména potenciální dopad na stabilitu finančního systému v dotčených členských státech a úkoly uvedené v prvním pododstavci.

Orgán příslušný k řešení krize instituce uvedené v prvním pododstavci plně a předem informuje všechny členy kolegia k řešení krize o pořádání uvedených zasedání, o hlavních otázkách, o nichž se má jednat, a o činnosti, která se bude zvažovat. Orgán příslušný k řešení krize instituce uvedené v prvním pododstavci rovněž všechny členy kolegia plně a včas informuje o činnosti prováděné na těchto zasedáních nebo o prováděných opatřeních.“

46) V článku 90 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4a. Článek 84 nebrání výměně informací mezi orgány příslušnými k řešení krize a daňovými orgány téhož členského státu, pokud je tato výměna stanovena vnitrostátními právními předpisy dotyčného členského státu. Pokud tyto informace pocházejí z jiného členského státu, jsou sdělovány pouze s výslovným souhlasem příslušného orgánu, který je poskytl.“;

47) Článek 91 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pokud orgán příslušný k řešení krize rozhodne, že instituce nebo jakýkoli subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), jež jsou dceřiným podnikem skupiny, splňují podmínky uvedené v článku 32 nebo 33, oznámí tento orgán orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny, pokud se jedná o jiný orgán, orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě a členům kolegia k řešení krize pro dotčenou skupinu neprodleně tyto informace:

a) rozhodnutí, že instituce nebo subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) splňuje podmínky uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. a) a b) nebo v příslušných případech v čl. 33 odst. 1 nebo 2 nebo podmínky uvedené v čl. 33 odst. 4;

b) výsledek posouzení podmínky uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. c);

c) opatření k řešení krize nebo opatření v případě úpadku, která uvedený orgán příslušný k řešení krize považuje pro danou instituci nebo daný subjekt za vhodná.

Informace uvedené v prvním pododstavci mohou být zahrnuty do oznámení, která se podle čl. 81 odst. 3 sdělují adresátům uvedeným v prvním pododstavci tohoto odstavce.“;

b) v odstavci 7 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize může EBA pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010.“

48) V čl. 92 odst. 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize může EBA pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010.“

49) V článku 97 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Orgány příslušné k řešení krize v příslušných případech uzavírají nezávazná ujednání o spolupráci s relevantními orgány třetích zemí uvedenými v odstavci 2 ***tohoto článku***. Tato ujednání jsou v souladu s rámcovým ujednáním EBA.

Příslušné orgány v příslušných případech uzavírají nezávazná ujednání o spolupráci s relevantními orgány třetích zemí uvedenými v odstavci 2 ***tohoto článku***. Tato ujednání jsou v souladu s rámcovým ujednáním EBA a zajišťují, aby informace sdělované orgánům třetích zemí podléhaly záruce, že jsou splněny požadavky na profesní tajemství, které jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům uvedeným v článku ***84***.“

50) V článku 98 se odstavec 1 mění takto:

a) návětí se nahrazuje tímto:

„Členské státy zajistí, aby si orgány příslušné k řešení krize a příslušná ministerstva vyměňovaly důvěrné informace, včetně ozdravných plánů, s relevantními orgány třetích zemí pouze tehdy, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:“;

b) doplňují se nový druhý a třetí pododstavec, které znějí:

„Členské státy zajistí, aby si příslušné orgány vyměňovaly důvěrné informace s relevantními orgány třetích zemí pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) v souvislosti s informacemi týkajícími se ozdravných postupů a řešení krize podmínky stanovené v prvním pododstavci;

b) v souvislosti s dalšími informacemi, které mají příslušné orgány k dispozici, podmínky stanovené v článku 55 směrnice 2013/36/EU.

Pro účely druhého pododstavce zahrnují informace týkající se ozdravných postupů a řešení krize veškeré informace přímo související s úkoly příslušných orgánů podle této směrnice, zejména pokud jde o plánování ozdravných postupů a ozdravné plány, opatření včasného zásahu a výměny informací s orgány příslušnými k řešení krize ohledně plánování řešení krize, plánů řešení krize a opatření k řešení krize.“

51) V článku 101 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pokud orgán příslušný k řešení krize zjistí, že použití mechanismu financování k řešení krizí k účelům uvedeným v odstavci 1 tohoto článku pravděpodobně povede k tomu, že část ztrát instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) bude na uvedený mechanismus přenesena, použijí se zásady upravující použití mechanismu financování k řešení krizí stanovené v článku 44.“

52) V čl. 102 odst. 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Jsou-li po skončení počátečního období uvedeného v odstavci 1 tohoto článku dostupné finanční prostředky nižší než cílová úroveň stanovená v uvedeném odstavci, pravidelné příspěvky získávané podle článku 103 se nadále vybírají, dokud není dosaženo cílové úrovně. Orgány příslušné k řešení krize mohou odložit výběr pravidelných příspěvků získávaných podle článku 103 ***až o tři roky***, aby zajistil, že částka, která má být vybrána, dosáhne výše, která je úměrná nákladům na proces výběru, za předpokladu, že tento odklad nemá podstatný vliv na schopnost orgánu příslušného k řešení krize používat mechanismy financování k řešení krizí podle článku 101. Klesnou-li dostupné finanční prostředky na méně než dvě třetiny cílové úrovně poté, co jí bylo poprvé dosaženo, stanoví se výše těchto příspěvků tak, aby se cílové úrovně dosáhlo do ***čtyř*** let.“;

53) Článek 103 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Dostupné finanční prostředky, které se mají započítat k dosažení cílové úrovně stanovené v článku 102, mohou zahrnovat neodvolatelné platební přísliby, které jsou v plné výši kryty zajištěním ve formě nízkorizikových aktiv nezatížených jakýmikoli právy třetích stran, s možností s nimi volně nakládat a vyčleněných k výlučnému užití orgány příslušnými k řešení krize k účelům uvedeným v čl. 101 odst. 1. Podíl neodvolatelných platebních příslibů nesmí překročit ***30*** % celkové výše příspěvků získaných v souladu s tímto článkem. V rámci tohoto limitu orgán příslušný k řešení krize každoročně stanoví podíl neodvolatelných platebních příslibů na celkové výši příspěvků, které mají být získány v souladu s tímto článkem.“;

b) vkládá se nový odstavec 3a, který zní:

„3a. Orgán příslušný k řešení krize vyzve k plnění neodvolatelných platebních příslibů učiněných podle odstavce 3 tohoto článku, pokud je třeba použít mechanismy financování k řešení krizí podle článku 101.

Pokud subjekt přestane spadat do oblasti působnosti článku 1 a přestane se na něj vztahovat povinnost hradit příspěvky podle odstavce 1 tohoto článku, orgán příslušný k řešení krize vyzve k plnění dosud nesplněných neodvolatelných platebních příslibů, které byly učiněny podle odstavce 3. Pokud je příspěvek spojený s neodvolatelným platebním příslibem řádně uhrazen na první výzvu, orgán příslušný k řešení krize příslib zruší a vrátí zajištění. Není-li příspěvek řádně na první výzvu uhrazen, orgán příslušný k řešení krize si zajištění ponechá a příslib zruší.“

54) V čl. 104 odst. 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Mimořádné následné příspěvky nepřesáhnou trojnásobek 12,5 % cílové úrovně uvedené v článku 102.“

55) Článek 108 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby ve vnitrostátních právních předpisech upravujících běžné úpadkové řízení***:***

a) následující položky měly stejný stupeň priority, který je vyšší než stupeň priority pohledávek běžných nezajištěných věřitelů:

i) vklady***, které jsou vyloučeny z pojištění podle článku 5 směrnice 2014/49/EU***;

ii) část způsobilých vkladů právnických osob, které nejsou mikropodniky a malé a střední podniky, která přesahuje limit pojištění stanovený v článku 6 směrnice 2014/49/EU;

iii) část způsobilých vkladů ústředních a regionálních vlád, která přesahuje limit pojištění stanovený v článku 6 směrnice 2014/49/EU;

iv) část vkladů právnických osob, které nejsou mikropodniky, malými nebo středními podniky, jež by byly způsobilými vklady, pokud by nebyly provedené prostřednictvím poboček nacházejících se mimo Unii, které jsou pobočkami institucí usazených v Unii, ***která přesahuje limit pojištění stanovený v článku 6 směrnice 2014/49/EU;***

b) následující položky mají stejný stupeň priority, který je vyšší než stupeň priority stanovený v písmeni a):

i) pojištěné vklady;

ii) systémy pojištění vkladů ***týkající se jejich pohledávky podle čl. 9 odst. 2 směrnice 2014/49/EU;***

iii) jiné způsobilé vklady než ty, které jsou uvedeny v písm. a) bodech ii) a iii), a

iv) vklady, které by byly způsobilými vklady, pokud by nebyly provedené prostřednictvím poboček nacházejících se mimo Unii, které jsou pobočkami institucí usazených v Unii, s výjimkou těch, které jsou uvedeny v písm. a) bodě iv).“;

b) doplňují se nové odstavce 8 a 9, které znějí:

„8. Pokud se nástroje k řešení krize uvedené v čl. 37 odst. 3 písm. a) nebo b) použijí k převodu pouze části aktiv, práv nebo závazků instituce v režimu řešení krize, má mechanismus financování k řešení krizí pohledávku vůči zbytkové části instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), pokud jde o veškeré výdaje a ztráty, které mechanismu financování k řešení krizí vznikly v důsledku příspěvků poskytnutých na řešení krize podle čl. 101 odst. 1 v souvislosti se ztrátami, které by jinak nesli věřitelé.

9. Členské státy zajistí, aby pohledávky mechanismu financování k řešení krizí uvedené v odstavci 8 tohoto článku a v čl. 37 odst. 7 měly ve vnitrostátních právních předpisech upravujících běžné úpadkové řízení přednostní stupeň priority, který je vyšší než stupeň priority stanovený pro pohledávky z vkladů a pohledávky systémů pojištění vkladů podle odstavce 1 tohoto článku.“

56) Článek 109 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy orgány příslušné k řešení krize přijmou opatření k řešení krize ve vztahu k úvěrové instituci, a za předpokladu, že je tímto opatřením zajištěno, že vkladatelé budou mít i nadále přístup ke svým vkladům, systém pojištění vkladů, k němuž je tato úvěrová instituce přidružena, přispíval ▌ těmito částkami:

a) je-li použit nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů, samostatně nebo v kombinaci s nástrojem oddělení aktiv, částkou pojištěných vkladů, která by byla odepsána nebo konvertována za účelem absorpce ztrát a rekapitalizace instituce v režimu řešení krize v souladu s čl. 46 odst. 1, pokud by pojištěné vklady byly zahrnuty do oblasti působnosti rekapitalizace z vnitřních zdrojů;

b) v případech, kdy se samostatně nebo v kombinaci s jinými nástroji k řešení krize použijí nástroje převodu činnosti nebo překlenovací instituce:

i) částkou nezbytnou k pokrytí rozdílu mezi hodnotou pojištěných vkladů a závazků se stejným nebo vyšším stupněm priority než vklady a hodnotou aktiv instituce v režimu řešení krize, která mají být převedena na příjemce, a

ii) v příslušných případech částkou nezbytnou k zajištění kapitálové neutrality příjemce po převodu.

V případech uvedených v prvním pododstavci písm. b), kdy převod na příjemce zahrnuje vklady, které nejsou pojištěnými vklady, nebo jiné závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, a orgán příslušný k řešení krize vyhodnotí, že se na tyto vklady nebo závazky vztahují okolnosti uvedené v čl. 44 odst. 3, přispívá systém pojištění vkladů:

a) částkou nezbytnou k pokrytí rozdílu mezi hodnotou vkladů, včetně nepojištěných vkladů, a závazků se stejným nebo vyšším stupněm priority než vklady a hodnotou aktiv instituce v režimu řešení krize, která mají být převedena na příjemce, a

b) v příslušných případech částkou nezbytnou k zajištění kapitálové neutrality převodu pro příjemce.

Členské státy zajistí, aby se instituce v režimu řešení krize po poskytnutí příspěvku ze systému pojištění vkladů v případech uvedených ve druhém pododstavci zdržela nabývání podílů v jiných podnicích, jakož i rozdělení výnosů v souvislosti s kmenovým kapitálem tier 1 nebo plateb na nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 nebo jiných činností, které by mohly vést k odlivu finančních prostředků.

Ve všech případech nesmí být náklady na příspěvek ze systému pojištění vkladů vyšší než náklady na vyplacení vkladatelů vypočtené systémem pojištění vkladů podle článku 11e směrnice 2014/49/EU.

Je-li na základě ocenění podle článku 74 zjištěno, že náklady na příspěvek ze systému pojištění vkladů na řešení krize byly vyšší než ztráty, které by mu vznikly při likvidaci instituce v běžném úpadkovém řízení, má systém pojištění vkladů nárok na uhrazení tohoto rozdílu z mechanismu financování k řešení krizí v souladu s článkem 75.

2. Členské státy zajistí, aby orgán příslušný k řešení krize určil výši příspěvku ze systému pojištění vkladů v souladu s odstavcem 1 po konzultaci se systémem pojištění vkladů ohledně odhadovaných nákladů na vyplacení vkladatelů podle článku 11e směrnice 2014/49/EU a v souladu s podmínkami uvedenými v článku 36 této směrnice.

Orgán příslušný k řešení krize oznámí své rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci systému pojištění vkladů, k němuž je instituce přidružena. Systém pojištění vkladů toto rozhodnutí neprodleně provede.“;

b) vkládají se nové odstavce 2a a 2b, které znějí:

„2a. Pokud jsou prostředky systému pojištění vkladů použity v souladu s odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) k příspěvku na rekapitalizaci instituce v režimu řešení krize, členské státy zajistí, aby systém pojištění vkladů převedl své podíly akcií nebo jiných kapitálových nástrojů instituce v režimu řešení krize na soukromý sektor, jakmile to umožní obchodní a finanční okolnosti.

Členské státy zajistí, aby systém pojištění vkladů uváděl na trh akcie a jiné kapitálové nástroje uvedené v prvním pododstavci otevřeně a transparentně a aby při prodeji nedocházelo k jejich zkreslování nebo diskriminaci potenciálních kupujících. Každý takový prodej se uskuteční za obchodních podmínek.

2b. Příspěvek ze systému pojištění vkladů podle odst. 1 druhého pododstavce se započítává do limitů stanovených v čl. 44 odst. 5 písm. a) a v čl. 44 odst. 8 písm. a).

Pokud použití systému pojištění vkladů podle odst. 1 druhého pododstavce spolu s příspěvkem na absorpci ztrát a rekapitalizaci, který poskytli akcionáři a držitelé jiných nástrojů účasti, držitelé příslušných kapitálových nástrojů a jiných závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, umožňuje použití mechanismu financování k řešení krizí, je příspěvek ze systému pojištění vkladů omezen na částku nezbytnou k dosažení limitů stanovených v čl. 44 odst. 5 písm. a) a v čl. 44 odst. 8 písm. a). Po poskytnutí příspěvku ze systému pojištění vkladů se mechanismus financování k řešení krizí použije v souladu se zásadami pro použití mechanismu financování k řešení krizí stanovenými v článcích 44 a 101.

Odchylně od omezení příspěvků ze systému pojištění vkladů podle druhého pododstavce tohoto odstavce se vyžaduje dodatečný příspěvek ze systému pojištění vkladů, pokud jsou splněny podmínky podle čl. 44 odst. 7. Tento dodatečný příspěvek se rovná částce poskytnuté mechanismem financování k řešení krizí nad 5 % limit stanovený v čl. 44 odst. 5 písm. b), vynásobené podílem pojištěných vkladů jako součásti celkových závazků v rámci převodu.

První a druhý pododstavec se však nevztahují na instituce, které ***splňují alespoň některou z těchto podmínek:***

a) ***instituce byla*** ve skupinovém plánu řešení krize nebo v plánu řešení krize ***určena*** jako ***subjekt*** v likvidaci.“;

b) ***instituce porušila svůj průběžný nebo případně konečný cíl MREL ve čtyřech čtvrtletích během čtyř let končících šest měsíců před zjištěním selhání nebo pravděpodobného selhání podle čl. 32 odst. 1 písm. a). Toto čtyřleté období nezohledňuje dvě po sobě jdoucí čtvrtletí bezprostředně předcházející tomuto zjištění selhání nebo pravděpodobného selhání.***

c) odstavec 3 se zrušuje;

d) v odstavci 5 se zrušují druhý a třetí pododstavec.

57) V čl. 111 odst. 1 se doplňuje nové písmeno e), které zní:

„e) není splněn minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky podle článku 45e nebo 45f.“

58) Článek 128 se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

„**Spolupráce a výměna informací mezi institucemi a orgány**“;

b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Orgány příslušné k řešení krize, příslušné orgány, EBA, Jednotný výbor pro řešení krizí, ECB a ostatní členové Evropského systému centrálních bank poskytují Komisi na její žádost a ve stanovené lhůtě veškeré informace nezbytné pro plnění jejích úkolů souvisejících s tvorbou politik, včetně provádění posouzení dopadů, přípravy legislativních návrhů a účasti na legislativním procesu. Na Komisi a zaměstnance Komise se vztahují požadavky profesního tajemství stanovené v článku 88 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 (*), pokud jde o obdržené informace.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).“

59) Vkládá se nový článek 128a, který zní:

„*Článek 128a*

Simulace krizového řízení

1. EBA koordinuje pravidelná celounijní testování uplatňování této směrnice, nařízení (EU) č. 806/2014 a směrnice 2014/49/EU v přeshraničních situacích ve všech následujících aspektech:

a) spolupráce příslušných orgánů při plánování ozdravných postupů;

b) spolupráce mezi orgány příslušnými k řešení krize a příslušnými orgány před selháním a během řešení krize finančních institucí, včetně provádění programů řešení krize přijatých podle článku 18 nařízení (EU) č. 806/2014.

2. EBA vypracuje zprávu, v níž uvede klíčová zjištění a závěry těchto testování. Zpráva se zveřejní.“

Článek 2

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do... [Úřad pro publikace: vložte datum = 18 měsíců od vstupu této pozměňující směrnice v platnost]. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Tyto předpisy použijí od... [Úřad pro publikace: vložte datum = 1 den po datu provedení této pozměňující směrnice ve vnitrostátním právu].

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve... dne...

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předsedkyně	*předseda* nebo *předsedkyně*